

شیشاریں سئک

شوبازکار: عبدالرحمن عادل

بلوچی اکیڈمی
عدالت روڈ کویٹہ

www.balochiacademy.org

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدۂ اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چھاپ کت نہ کنت۔

شہنشاہیں سلگ
(شاعری)

شوہازکار : عبدالرحمن عادل

2023

ISBN # 978-969-680-154-2

نہاد: =/100 کلدار

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب ذکی پرنٹنگ پریس کراچی ۽ چھاپ کنائنٹنگ ۽ شنگ کتگ۔

نامدات

ندرانت په صلاحی کوه

ء

نامء

لٹری بندی

vi.....	”دو گپ پہ کتاب ۽ بابت ۽“
1.....	کریم داد طالب
2.....	بزمش ۽ شعر
5.....	پڈول ۽ شعر
10.....	واجه عزیز ۽ سیر ۽ شعر
18.....	نریش ۽ شعر
37.....	ڈکال ۽ شعر
42.....	پاکیں خدائے قدرت ۽
46.....	گوستگ انت دؤر آماہ ۽ سالانی
49.....	حد امیزی کھدایمبگر
56.....	پیر بخش ۽ حاجی آحر داد ۽ شعر
84.....	طالب ۽ آلا دین
85.....	”شدری طوفان“
96.....	آلا دین شہداد
97.....	کمان ۽ توپک تیرانی

- 100 واجہ دادر حیمہ ڈاچیہ شعر
- 103 دادشاہ کمال نامہ
- 105 آدم طالب
- 106 بے بنیں مردم دائم بے نام انت

”دو گپ پہ کتاب ء بابت ء“

واجه کریم داد طالب ء شعرانی دپتر انت کہ شمنے دیمانت۔ واجہ کریم داد بلوچی زبان ء کوہنیں کلاسیکل شاعرے واجہ کریم داد ء ہمک شعر چہ دومی ء تامدار تر ء واناک ترانت۔

واجه ء شعر چوش کہ باز رند ء تاک ء ماہتا کاں چھاپ بو تگ۔ پمشالس مہلوک ہے سر پد بیت کہ بلکیں واجہ کریم داد ء گوشتگیں شعر بس ہے یکین انت۔ بلے اے وڑ نہ انت واجہ کریم داد ء شعر سک باز انت بلے بز ن ء جبر ہمیش انت کہ واجہ کریم داد ء نہ وانندگی ء سبب ء وتی شعر نبشتہ نہ کنگنت۔

پدا ہنچیں ہند ء دگے ء بو تگ کہ اوداد گہ وانگ جاہ ء تعلیمی ادارہ ہم نہ بو تگ کہ دگہ مرد مے پانگ بہ کنت کہ تو شعر اں نبشتہ بہ کن تنکہ گار ء بیگواہ بنت۔ ہے سوب انت کہ واجہ کریم داد طالب ء شعرانی یک مز نیں بہرے گار ء بیگواہ انت۔ دومی جبر کتاب ء بابت ء ایش انت کہ کتاب ء نام ”شیشاریں سلگ“ ہے حاتر ء ایر کتگ کہ واجہ کریم داد طالب ماں سلگ ء کوہ ء بِن دُرّانی دپ ء جہ منند بو تگ۔ پدا سلگ اے دگ ء بُرز تریں کوہ انت۔ ہنچو کہ نربش ء شعر ء تھا واجہ ء گوشتگ۔

کوہ بلوچ ء گوں سرزہ ء بنداں
گٹ سلگیں گوں شیشگیں دزنگاں

سُلُک ماں بہار گاہیں سالاں لائق ء چارگ انت۔ ہوُر سالاں ماں سُلُک ء
 کوہ ء شیر تاک کول بنت۔ شینزگ پُل بنت، بہار گوں گوات ء شینگ ء ہنچو لُر انت
 کہ گتے کشتنگ انت۔ آسکچت ء گر امز گانی و شیں ندرگ دل ء باز تاہیر دینت۔
 ہت کہ نامی نیں دُرچکے ماں سُلُک ء کوہ ء سک باز انت۔

سُلُک ء کوہ ء کش ء کراں کُورانی رُبوکیں آپ در بچو کیں چنگ ناگ ء
 ککافی ندرگ پنسیں کزانی کتار مُرتگیں دل بود کار انت۔ دست کشیں گونگ ء چچانی
 لب پہ لمبی چوما نکشتنگیں ریزہ ء پیم ء گوں وت ہنچو مشکول کن انت کہ دل ماں حیلانی
 زر ء بک وارت ء پدا درایگ ء نام ء نزانن۔

اُنوں سُلُک ء کوہ ء ٹُل ء دولت ء ایران ء (ٹاورے) یکت گنگ کہ ہما بُریں
 کوہ ء سر ء و آئی ء کش ء کراں موبائل فون شریں وڑے ء کار کنت۔

سُلُک ء کوہ ء سر ء و ہدیکہ مردم اوشتیت ء چٹاں شانک دنت کش ء گور ء
 دور ء دراجیں دگ گندگ بنت۔ پے درور چو کہ پیشن ء دگ، مند ء تمپ ء دگ
 گور چچانی ء درودراتکی نیمگ ء ملک ء دگ گندگ بنت۔

سیمی جبر کتاب ء بابت ء ایش انت کہ اے کتاب ء تھا پنج شاعرانی شعر
 ہوا انت۔ (1) واجہ کریم دادطالب کہ کتاب ہم واجہ کریم دادطالب ء نام ء انت 7
 شعر واجہ کریم دادء (2) طالب آلا دین اے واجہ کریم دادء آریپیں پت انت 1
 شعرے ”شدری توپان“ اے واجہ طالب آلا دین ء پر بند انت، (3) طالب کریم
 داد۔ اے واجہ کریم دادء چک انت 2 شعر واجہ کریم دادء چک واجہ طالب کریم
 دادء ”کہدا بیبگر ء شعر“ ء ”پیر بخش ء حاجی آحر دادء شعر (4) آلا دین شہداد۔

اے واجہ کریم دادء بزاز تک انت واجہ شہدادء چک انت، 3 شعر واجہ آلا دین شہدادء ”جنگ کاڑاں کہیوانت“، ”سرحدی دُڑاں کردگاری کارے کتگ۔“

”دادشاہ کمالء شعر“ (5) آدمء طالب۔ اے واجہ کریم دادء نماسگ انت واجہ طالبء چک انت، 1 شعرے واجہ آدمء طالبء۔ ”ب الف نون لام امکام انت“

اے پنچیں واجہانی کہ شعر ماں ”شیشاریں سلک“ ء ہوار آنت ء شئے خدمت ء ساڑی آنت۔ چاریں واجہ، بزاں واجہ طالبء آلا دین۔ واجہ کریم داد طالب، واجہ طالبء کریم داد، واجہ آلا دین ء شہداد، اے واجہ چہ ماسسنگ ء جدا بوتگ انت بزاں اے کوڑ ہیں امروزے ویل داگ، بلے ماں بلوچ راج راجدپتر ء پہ مدامی نمیران آنت۔ پنچمی شاعر کہ واجہ آدمء طالب انت انگلت ہست ء حیات انت۔

مئے دعانت کہ واجہیں حد آرا سلامتی بہ دنت۔ (آمین)

احمد الرحمن آسکانی

(ملک آباد، تمپ)

کریم داد طالب

بز مشء شعر

دراج اتاں لنجیں شپ زمستانی
 ژند ات منی خوہیں جان جپاہانی
 وارنگاں شامے عیش ء تامانی
 من کتاں چاریں فرض نمازانی
 رُوکوں کُت جٹی مرمیریں آسے
 شہم دنت پاسپاں ماں شپی پاسے
 نوں واہگے آتکہ آ شرابانی
 سیر نہ بوت گرانیں واب خمارانی
 پہ منی گوشاں بوت غزل باشے
 پریشگی بز مش ء جٹی پاد تراپے
 زرت منی برانی سر ء گواتے
 پر کُت من بنگ ء وٹشیں تمباکے
 ورتنگاں جٹی علم ء آیاتے
 پہماں اتکہ کہ اے دگہ سازے
 مرگی لبزے ء طوطی آوازے

لبز چالاکیں طوطی مَرگانی
 گزومگ ء ناچاں چاہی درنگانی
 نالگ ء وٹیں گٹ کپوتانی
 راگیں کُل ء شاتل نیادانی
 صورت ء رنگ ء کبگ رواجانی
 جیرگ ء ترندیں جاک کُلیانی
 ماں سلاہانیں قاضی شرتانی
 درستاں آلائیں لال کہیبانی
 کہربا رنگ ء گوہر پیشانی
 ہیگلین کیگد آہوگ تملانی
 انچوش ات صورت چو سہیلانی
 قد ء بالاد ء چو کہ حورانی
 زینت ء زیب کوتر کہورانی
 گمبدریں کہور ء سول کلاتانی
 لوپاں ماں گٹ ء سہمار جیلانی
 ماریں بروان ء چم عَقابانی
 ستر ء روپوش انت بیرک تیرانی
 گونن ء گوناپ شہد ء شیرانی

شہر سپہ داریں ہار ایرانی
 سرین نکلتیں ء گردن مارانی
 ماہ ء روج دپ کپتاں دو روچانی
 دنت خداوند بخت ء ایمانی
 عزت ء لُج ءے داتگ حکمانی
 چوڑے بُرزادیں میریں ہرمانی
 عاشق ءے شہر کے بیاراں شیطانی
 سک گرپتاریں بندہ جُرمانی
 قد ء بالاد ء سر مڑاہانی
 اش سر ء کیت امر رحمانی
 بارتیں ارواح ء مہتر حکمانی
 جت کریم داد ء دپتر نامانی
 عاقلی عقل ءے مانیں لُقمانی
 دپتر ء ایر بیتیں زُبانانی
 دپتر تاں روز ء محشر ء مانی
 شادہ ء نازینک بیت جنکانی

پُڙول ۽ شعر

دست بنڊاں گوں ننگريں ۽ پير ۽ مُرشدان
 من دل ۽ غمناڪ ۽ دپ ۽ شادان ۽ گلان
 بلبَل مني هاريں چهر ۽ وارت چڙوڪيں زبان
 اِش تئي درگاه ۽ اميت واراں مهربان
 روزيگ ۽ اِمروزي بدے ، ايمان آجهان
 شاعري شعر ۽ گالاں بلوچي ۽ گُشائ
 گالاں پھ معنایاں شمارا سوج دیاں
 گوَشدار کل ۽ آلم ۽ چار کنج ۽ جهان
 اِش سَري عرش ۽ آتلگ سي جُرمي قرآن
 عالمان ونت ۽ مان اِتاں فردا ۽ بيان
 ظاهر انت امروز ۽ سورتاں فردا ۽ نشان
 جنت گوں باغاں دوزه گوں آسي گيگپياں
 راه صراط ۽ پُهل انت گوں ڏڪ ۽ سرڪپان
 مود بالي ۽ تيز انت چو شمشيري زهان
 پھ سخيانين جنت ۽ فردوس ۽ مڪان

دل منی وسواسیں چمے دُنیاۓ غماں
 اہل کاراں ء تہل بیکاریں شدتتاں
 پہ بشارتاں دیتگ ات واب ء پہ گمان
 پہ رسالتاں آرتگ انت عرشی پریشنگاں
 پہ روح کائنت قادر ء جلدیں قاصداں
 عالم ء ملاء سہی معنائے کناں
 گوشت کتاباں کہ یکبرے بیت آخر زمان
 حشک بیت دریا ء نہ جنت موجاں ہردمان
 مہر بُرائیت چہ مکھیں مات ء برادراں
 غیرت ء روت چہ سنگر ء راجی زحم جناں
 نیست وفائے چہ کُلّی لُروکیں خانماں
 موسم ء گرّاپ ء جنگ بستی جمبران
 چو حسدی ء رُستگ انت ہردو ہمسران
 سر سر ء چیرات چو فساد کاریں مفسداں
 گوشت ”پڈول“ ء من مدہائی جنگے کناں
 پارگیں بش ء رند پد ء گوازے پر کناں

رعد گُرّ ایت ء زمبتاں ہمبوسیں رگام
 ساوڈیں نود رتکت گوں استونی تلان
 جنت گروکاں ماں سیاہ ء نیل بندیں جمبراں
 بے حساب تڑپے ریتنگ گوں جنگی تڑونگلاں
 ہوگی چہ کاشاں برتگ انت سیکن چہ لداں
 تاڑیں پتار ء برتگ انت شیر ماں گریشتگاں
 گرک ء تیر گوش گوں کوہی صیدواریں شوشگاں
 دراجیں گانڈو چہ نیلگیں گورم ء بندناں
 مار ء آجوز ء کوری ماہیگ چہ گربنان
 بانز وکاب سنٹیں چرنی گوں شیری چنگلاں
 گل گلیں سرین ء پڑوشنگ گوں مل ء گردنان
 دیم پہ چیر کپتگ لگ اتگ عرشی تڑونگلاں
 مرگ ء پر رتگ چہ گراب بندیں بانزلاں
 ماں گزراں درنگ انت بیدہ ء ڈال شاہیں گرانڈ
 کپتگ ات قہر ء ماں بُنیگوآزی کور سراں
 شہر ء باگی آنگو تاں ناہوتی شمان

تبرہیں لاگ ءے بُرتگت بریگیں بہان
 گوزلیں میش ءے کُشتگ انت گوں گور ءے رنگسراں
 بُزگل سیاہ موریں گوں کپوت گوانکیں پاچناں
 واجہ حیران انت بانک گوں اندوہ ءے غماں
 قولے بست انت دست نہ گپت پیر ءے مرشداں
 جُرنی کور ءے آرتگ ات ترونگل ناگہاں
 لکھے مال ءے برتگ ات دہ پس گوں ہراں
 رسمی پُراپ چہ کور سر ءے سیاہ بندیں گراں
 گراناز ءے چہری برتگ گوں دُک ءے کُومکاں
 خیروک ءے لوہیگ بچار ءے زہر تیریں کمان
 گپتگ ات بنگاں سر کپت چہ بُرزیں تیہہراں
 براہیم ءے سانڈے پروشتگ گوں زمزیلیں براں
 کہدا شہبیک ءے کیگ ءے مانتر ءے کناں
 نوک کشیں سُرپ ءے برتاں گوں سہریں پلپلاں
 آ انار آچاری گون آ زنڈیں گروہگاں
 لاری جنگ دوستیں پہ انعام داتگ محمد خان

شیر گُرت انت ء بیڑ کار انت پہ میہگان
 من کلیری ء کاپری پرچنڈ ء کناں
 موسلیان پہ تزونگل ء تڑمپان ژند کناں
 گنداں نیکدآد ء زندگ ء دستگیر کناں
 مہتر ء گوشتگ من نے تئی اوپار ء براں
 لشکراں بازیں نشتگ ماں کُل ء کاپراں
 پشک ء وشدل یعقوب گوں مردی منہاں
 ڈہل ء سرنایاں داساں گوں الماسیں زہاں
 تئی رگاماں پہ عالمی علماں بند کناں
 گرندے ء اپسوز ورے سیمیں کاجراں
 گال کریم داد ء گوشتگ انت دانائیں دل ء
 راست ء معنایاں دروگ ء مان نیست ظاہراں
 گوہریں بند انت ء تِلاہ کاریں سر زبان

واجه عزیز، سیر، شعر

بجاری تا جلیس نپر ہاریں
 کیت پرے سیم ء شمسرے سواریں
 فاضل کھدا ء ملک ء سرداریں
 بند ء بیا آروس ء جنین ہاریں
 ما پے تئی دیوان ء ہوا داریں
 بستگ ات فاضل لانک ڈولداریں
 شہیک ء ہمراہیں ستا داریں
 بیا کریم داد پیر ء ہتیمکاریں
 چو من ء گوشتگ فاضل سرداریں
 گندگ ء سیادان کنیں ہاریں
 راہ اوں دور انت ء ملک گم ء گاریں
 شدت ء مارا گیپت دل ء زاریں
 دپتر ء نوکیں بُن جن ات ہاریں
 ملگیں قادر داد ڈاٹاریں
 شیر محمد ہڈا مئے شریکداریں

شہر ء کوہ جہلیٰ باراں نامداریں
 مگرب ء شام ء دات انت نامداریں
 کجنگ لوتوراں شپے تہاریں
 گنڈگ ء کوہ ء پروشاں گداریں
 وقت بام ء او مُدّت ء سحر ء
 ما آتلیں رسول بخش ء میزریں شہر ء
 کیگ ماں ہامین ء دینت مہر ء
 پوگس ء وارتاں چو مدگ سحر ء
 وقت ء نماز ء گوش گت استار ء
 وِنتوکی پرشاں چو دور سریں ہار ء
 ہنچ ء رُبنت چو مرد ء آوار ء
 ہال ہالی ء ما شُتیں باریں
 ما آتلیں مُلک ء شہر ء رنگداریں
 ما جلال خان ء گندیں نامداریں
 آتنگ گزایک ء توپک آسگواریں
 بستگ ء لانک ء کیگ گلکاریں

ماں گت ء ہستیں مرد کمانداریں
 مَلا ء لوحانی قلم ہاریں
 وانیت قرآن ء لُنج ء سپاریں
 ماں پدیں داد محمد شپا واریں
 مرد ء چار بندی میر ء سرداریں
 داد رحمن ء بُہدی وشباریں
 لیڑھی جو نگیں گون انت کتاریں
 ماں ہے آروس ء وت ء کاریں
 ونتوکی مُچ بوتوں جم ء جاڑیں
 گرم ء نیمروچ ء سارت کت کپاریں
 مہپیل ء بستوں پاکڑو داریں
 مہپلاں نشتاں کاڑ سینگاریں
 گوستگاں چہ ناراستاں نگلیگین ء
 شل گنگ جَمَازاں روکین ء
 بچک ء پادموشاں سبکین ء
 مل اتگ ورنہاں جرگین ء

گوں کیسگ ء آسگیجاں چلکین ء
 کاڑاں گوں چونیاں تنکین ء
 یوسفی سُہراں گوانجلوکین ء
 گوں حریدی لاساں تپوکیں ء
 ما پرے چم ء دیدگاں چاریں
 پیداگاں شاہی بازار رنگداریں
 چندنیں باگل ء کلات گاڑیں
 شاگیں میان تیر ء گل کٹو کاریں
 مہو ساہیلاں نشین داریں
 ایر انت سچکانیں پتر پلگاریں
 بلبل ء وٹاتکے کتگ جاریں
 آپ منا کوڑیاں سپہ داریں
 نوش اتاں ورنہاں شراب واریں
 توستگ ء تینگیں دل ء ساریں
 ہوکو گوں باغی بنگاں تیماریں
 سوسنیں ورنہا ء غم ء کاریں

داتگ انت بچار شام تامداریں
 شب تہار ماہیں روج بوت گداریں
 روج ماں حاک ء دیگر ء نشتگ
 سالونک ء شتریں گوہنگے کُشتگ
 نے کہ دست پڑے سیدگ ء زرتگ
 جون ء ماں پاتال ء سر ء اشتگ
 آ زبادانی شیشگ ء پروشتگ
 میوڈیں مسک ءے خالصیں مُشتگ
 پہ مڑاہ گالیگ ء سر ء نشتگ
 چاچڈ ء پیکوراں گلے زرتگ
 جونے چو دُزیں توگ ء بُرتگ
 احمقیں کردار ءے ایشاں کرتگ
 شمس ماں حاک ء نشتگ دیناریں
 توجی ماں بہر اینت گناہکاریں
 تسبیح ء تڑینتاں حساب داریں
 کتواں بہر بوتواں نگن چاریں

گوشت پرے و نڈانی سر ء گاریں
 و نتوکی مُزوا کے جن انت باریں
 باطن ء آزاریں دل ء زاریں
 سینگ سگارین ونگ سپاہداریں
 وارنگ انت باران پیر ء ہپتاریں
 گوں وتی ہم دُزاں سے ء چاریں
 رستری دُمب ء پریات شمساریں
 آسے ماں لاپ ء روک بات کُپتاریں
 بازے پہ گوشت ء دُزگ ء چاٹیں
 شاعر پہ باران مدعا داریں
 پرچی مئے دیوان ء رد ء گاریں
 شپ تہار ماہیں روج بوت گداریں
 ماں مبارکال مہر ء دیداریں
 رخصت ء پیغام ء خدا یاریں
 ہرکس وتی پیشی رند پداں بیاتکیں
 راہ منی کور ات زردوں تابدا تیں

سائبک ء وشتاک ءے کناں شانیں
 سیادی ء آریپیں پتیں بزاتیں
 نشنگ منی ناکو زاتک کساں زاتیں
 بچ ءے ماں کٹیں پل ء سوگاتیں
 موسیٰ گوہرام ء ورنہ بے گواتیں
 ڈیل ءے پہ دوستی گلاواں بیاتکیں
 اش وتی کور ء مردماں شلتیں
 بد تر پہ بچار آسمی پلپیں
 تو اد ء آروس ء جنگ ملیں
 بزات ء پہ نیمروچ ء جل ء گلپیں
 مٹت من ء بازکت دوست ء دلواہ ء
 اے شپ ء روچ کن ماں ہے جاہ ء
 رخصت اوں گپت چہ گل ء زیباہ ء
 چہ کہیبانی چاردہی ماہ ء
 کندگاں لوگ ء پرورشت بیگاہ ء
 گپتگاں ہنگورسی شپ ء سیاہ ء

رحمت ۽ ۽ ہنکین ۽ بہ مند جاہ ۽
 تاں سباہی ۽ گوش کتگ ماہ ۽
 کپتاں گوئی ۽ مادنیں راہ ۽
 آتکاں وتی ملک ۽ میٹر ۽ جاگاہ ۽
 شُکریں نہ پرشاں آتکاں برجاہ ۽
 گال کریم داد ۽ گشتاں اے جاہ ۽
 پہ عزیزى سیر ۽ مراگاہ ۽
 روچے ماں ملکان ۽ کن انت گواہ ۽

نربش ء شعر

جی صد جی قادر رحمانی
 پہ توئے زیب انت قہر ظلمانی
 قدرتاں نزدیک ء شناسانی
 سورتاں مسینائیں کتابانی
 ذکر ء بنیت فریاد ات سپٹانی
 بندو ء توفیق نیست این جنگانی
 کور شوند چشم ء دل حیلانی
 پیری ء بڑناں گپتاں ظلمانی
 نے امیدواراں تہل ء حیوانی
 نے سرا مانیں سار ء سلطانی
 گوشگ چه عقل ء ہوش ء پھمانی
 قصہ ئے نوک بوگک بیامانی
 مان نہ انت توراتاں ایمانی
 فارسی ء جارئی سیں زبانی
 سند ہی نربش ء بستگ حکمانی

دروہین پہ ہامین ء گھیمانی
 نمب ء ساہیل ء نود سہیلانی
 کُنج پہ کُنج تاریک ات رگامانی
 بش پرے ہامین ء جل ء جوشین
 شاعر پہ پر بند ء سر ء ہوشین
 جمبریں بش ء استون بے ہوشین
 صرصر ء چیر کیتگ شراب نوشین
 پہ شیرنیں ہامین ء ہلاہوشین
 راجی مہلوک دراہیں دگوشین
 من رواں مند ء کہ من ء کاریں
 پُچ ء برازاتکاں شور کُتاں یاریں
 شہمراڈ ء طالب گورانڈ واریں
 بند ء لانک ء پہ کیسگاں جاڑیں
 دست ء ٹک تیر ء نپت ء بیگاریں
 شل ء ماں راستی پنجگ ء یاریں
 پُشتگاں گور گڈی شمنے کاریں

زرتاں وتی گوری محرم اصراریں
 نیت ء ہست پہ جگہیں مند ء
 کپتاں وتی پیشی راہ ء رہند ء
 گوستاں مارگاں ء جہلگ ء بند ء
 ٹوپچی جن انت ڈال شاہ ء گنارین ء
 جہلگ ء ہارگ ء بور سگارین ء
 شنز اتگ نوداں نمب اوارین ء
 نگر ء سنٹ آرتگ کہارین ء
 شہم کتگ چاشنو آں شمالین ء
 آس نہ بُرت نیت ء دور توارین ء
 شونگ گت ہارگ ء بور سگارین ء
 بُرتگ ات دورمال ء کہارین ء
 ماہل ء تیر وارنگ سُر اگین ء
 دزد کتگ بش ء ہاین وارین ء
 لَنڈر ء مست ء بے اعتبارین ء
 گٹاں ماں گرر ء ہوُر مہ گوارین ء

منی چم پرامات بند ء ہسارین ء
 گپتگاں گوات دنزاں گنبارین ء
 دنز گنگ نیل بش ء تہارین ء
 ایر دات کوه رنداں شیر اوارین ء
 پڑے کنت بز کبماں تلارین ء
 لہڑ جنگ جمیز چو ہلہارین ء
 کوچگاں منتی ملکزارین ء
 بارت سری ترادان ء ہسارین ء
 بست کریم داد ء بزگ کارین ء
 شنز اتگ ساہیل ء سری نوداں
 ماں زہ ء بند ء کاچر ء زیداں
 ماں گگیمانی کیلگ ء رودان
 بشن اتاں زال گوں سمونیں جودان
 شیرنیں ہامین ء کنگ بیران
 سُنٹاں مالدار گوں تاجگیں شیران
 بندہ گوں بے واکیں دپی پہراں

بند ایت لانک ء گوں کینگ ء زهران
 بِنپور گوں زریں تہتنگ ء نہران
 راد ء چنڈ ایت ماں میزریں شہران
 ملک ء نیشتنگ ماں کبلی پهران
 جالگ ء دِزک ء گپتگی خاران
 دیر نہ داشت پنجگوری پکارواران
 سر کپت چہ بُزریں کوه ء گذران
 بیلوی تہت گوں کچی ماڈی ء
 جنگیں گوں جام ء ہجوابی ء
 آنگری حال انت تان کراچی ء
 ڈھاڈر ء سیبی تان حد ء کچھی ء
 منگہ ء مسکانیں نواب صاحب
 بادشاہانی دلسریں نائب
 لک ہزارانی سرور ء عالم
 داتگ ترا بٹی جمبراں ساہگ
 محمود خان کچی ، سردار نامداریں

نان دیئے ء لہڑ بخش ء سخی ہاریں
 وش لساین ء توتی گفتاریں
 وٹش انت تئی میٹر ء دیواں گلزاریں
 شاعر ء لوٹ ایت پاگ ء سیمکاریں
 تو بلوٹ ملّا ئے شرپ داریں
 کاگد ء سندھی نکلش کنت ہاریں
 تار ء پہ ٹیلیفون ء بکن سواریں
 پہ قلات ”خان“ ء دیم دے دینداریں
 ہر چہار کُنڈ ء کِشوراں چاریں
 رتنگ انت ہٹی جمبر بے ساریں
 مکران باگیں شیرکنی گاریں
 نامے اوشات ماں دؤر ء باری ء
 بیرہ گت بش ء پہ دو گواری ء
 من چنان ہامین ء پلاری ء
 کپتنگ پہ کچی شہر ء دراجی ء
 ناصر آباد ء تاں تمپ ء ماڈی ء

جنگیں گوں ہنگام ہزاری ء
 نزیک کایاں ہمکناری ء
 ہوت ء دیدار ء دیوان داری ء
 نوکراں زرتگ گزیوگ ء زاری
 ارض ء پہ سردار ء گور ء کاری
 واجہ! بش تئی ہنگام ء تہا گواری
 مولداد خان ء زبیت سرداری
 نیستیں من ء بش ء دوستی ء یاری
 من وتی امبار پُر کتگ پاری
 رخصتیں بش ء پہ خدا یاری
 بلے منی ہنگام ء تہا گواری
 بش پرے ہامین ء جنگ ء تارا جیں
 مولداد کلیں گچکی ء تاجیں
 اش ملک دینار بیھ ء بنیادیں
 جرگہ ء دیوان ء گل ء شادیں
 داد ء چہ نود بنگ سخی رادیں

سردار من دور ء آسر ء چاران
 ایش تو من اولاک ء امیت واراں
 نام ء پہ چار کُنڈاں در ء کاران
 ظلم کتگ استون ء پرے ہند ء
 چھٹی چہ سردار ء کتگ گرند ء
 دات رگاماں ماں میزریں مند ء
 تاں بگانا ء مسجد ء سندھ ء
 ہردکی ء تاں مند ء آبد ء
 کنڈاتاں بیلہ گوں مزن بند ء
 دیم نہ دات شاہی مہزبیں رند ء
 چوٹ بروتاں گوں تیگ ء زہ سند ء
 گوشگ ات بش ء جمبر ء جند ء
 داتگ من ء توفیق زور خداوند ء
 حشکی ء ملاں نیلاں چے رند ء
 پیشنی چپتگ تاں قصر قد ء
 اے خداوند ء ظلم انت کارانی

نَشْتِگِ انت چوٹ پاگیں ڈگارانی
 اپسی کہنی ء کور ء تگرانی
 بش ء نہ کت چارگ میریں رندانی
 چندُتَش ہامین رُوگنیانی
 نِندگ ء توصیف ء مزارانی
 جنگ نہ انت زرِ مَشْتِیں سگارانی
 رَتَلگِ انت ارشی بش ء بارانی
 لہڑ بنت کہن ء جو کِشارانی
 ما وتی بنگانیں دل ء زانیں
 مُرتگِ گورِیچ کہ ہامین بیرانیں
 زحم جن ء ہرکس گٹ ء حیرانیں
 نیستیں ورنہ کہ ماتی قربانیں
 تُسْتِگی ء کیت ہیسک ء ہمپانیں
 شہرتی ء چہ دزک ء میدانیں
 جنگی گوں کچکویں زرتانیں
 ہرچے پروشتی ہرچے بے دانیں

اے ماں گورچچ ء پُرس ء پاتیاہائیں
 گوشتگ ات بش ء کہ من ء تو انیں
 لشکراں ایش سندھ ء خراسانیں
 فوج ماں رندین چاروگ پاسانیں
 ہائیں سربازی وارنگ ء زیانیں

بش پرے آشاری شم ء مانیں
 گپ ء ترانے گوں محمد علی خانیں
 بندی لانک ء چہ جنگی مردانیں
 میر نہ کنت داوا ء دل ء مانیں
 جنگی گوں سیاہیں موستلیانیں
 ملک ء بہہ داراں سوز ء ارمانیں
 شیرنیں ہائیں نقص ء تاوانیں
 بش چما عہدی لنڈر مستانیں
 گرم ء جاگاہی شہر ء پتکانیں
 بش پما داواہ ء مڑ ء مستیں

ایرخشان ء نام ء ماں دپ ء ہستیں
 پُون ء کت ایرفشان ضرب شانیں
 گلگی زرد ء مُوسلی سیاہیں
 مُلک ریسانی کیلگ زیباہیں
 بژن اتاں دُرزادگ شگلز شانیں
 دنگیں وت کار ء آ رئیس خانیں
 دراہتاں حکمی حاکم نیجوانیں
 نشتگ ات اعظم خان دل ء جانیں
 شیریں میرزا زحم جن ء خانیں
 رُستم خان راجی حاکم سُلطانیں
 میر غلام محمد دوست ء بزاتانیں
 قادر بخش اولادے مزارانیں
 ماں سببی ماڑیاں مُراد ہانیں
 نند ء نیادے گوں بادشاہانیں
 حاکمی عقل ء کار چہ انسانیں
 دوستیں راجاں کہ برکتی مانیں

محمد شاہؔ پسؔ ءِ شاہی شاہانیں
 نادل شاہ ڈاٹار ءِ سخی یانیں
 ماں باہو ءِ عبدی بنگ ءِ مسکانیں
 لہڑ ءِ جنت ہر روج ہار ءِ طوفانیں
 سر مہار گپتاں بادشاہانی
 پُشتگ ءِ پیشوکیں سوارانی
 تستگیں باہوٹ ءِ میارانی
 کوچگ ءِ حاکم بر ءِ تاجانی
 حکمے تاں دریائیں تیبانی
 گوشگ ات بشؔ ءِ حال منی ڈاہیں
 دیم اوں پہ لگی سیں سراوانیں
 حکماں پہ چوٹ دمیں ربیانیں
 خامکانی کنڈگ منی راہیں
 رتگ ماں شہر ءِ لشکر گمراہیں
 دڑک ءِ حاکم میر عمر خانیں
 میر نہ مٹیت ماں دورواں دراہیں

کاگد ء مہر ء ملک ء کرمانیں
 دپتراں نامے ماں سپاہانیں
 گلہی گوشت ء نان فراوانیں
 تاج سریں ترکاں میٹر ء دیوانیں
 دوست ء پیغمبر دین ء ایمانیں
 چابک ء بوری ماں ہبسیانیں
 بازیاں سرچوٹیں علم خانیں
 بخت ء عقبالی ہر دو ہمراہیں
 تالھ ء بخت ء ہوش ء برجاہیں
 قصر ء ماڑی ء کوٹ دل ء رامیں
 نشنگ ات شہزادگ بلند شانیں
 میر منی توصیف ء بیا مانیں
 رعیت ء راج ء ماں سلامانیں
 کستریں بڑاتی میر امین خانیں
 عالم ء ملا ء قرآن وانیں
 دائم ء دگوش گوں یتیمانیں

بیره گُت بش ء تر ء گردانی
 کنت ء ناهوت ء زیارت نامانی
 تورہاں گون انت میریں آسکائی
 سیت ء تاوانیں شہر ء ملکائی
 ہیدوچ ء شہر ء کوٹ قلاتائی
 نشنگ انت دُرازی مڑاہائی
 سردار بہرام ء تیک ستاہائی
 جنت گروکان ء پاد کنت گرداں
 کپنگ پہ بمپشتی بزیں بنداں
 مُورتی ء چپنگ تا سر ء جنگاں
 بش وتی گوارشاں شلانی ء
 رتنگ ماں شہر ء گیشنگائی
 شیرنیں ہامین ء ورانی ء
 صرصر ء چیر کپنگ درہائی
 گوستگ چه بند ء زعمرائی
 شہر ء دربنداں پون کنائی

ٲٲٲگ کوش ء مؤلمانی ء
 ایر کٲٲ چہ بند ء زعمرائی ء
 گوستگ چہ سر ریک ء بگانی ء
 براہیم گُریٲ چو دُرانی ء
 دست ء جنت تیگ ء جوہرائی ء
 بش گنوک بیت ء بہ نیت منی مُلک ء
 تُرس اتگ بش ء چہ جبلوک ء
 راہے تاب داتگ گوستگ چما سُروک ء
 براہیم ء تیگوں سنداٲٲ یک چک ء
 رتگ جُونکی چو کابلی ترک ء
 نیکدَاد دہقان نشتگ ماں مُلک ء
 تور ء درتگ ماں کاپر ء درٲک ء
 نیست من ء واک جنگ کناں مست ء
 جمبر ء ہامین بُرت منی دست ء
 ہفتگ ء روج ء بوتگ ات گانی
 پونے کت ہامین پہ دل ء جانی

راہ نگور دیم ء کئڈگ چُکانی
 بیگاہی من مہماناں سیکورانی
 پون ءے گت ہامین میریں رندانی
 جیہڑ جت بش ء جمبر ء سیاہ ء
 روج ءے گپتگ ماں نیل ء بیگاہ ء
 پیش کپیت چاروگ ٹلک مکن ڈاہ ء
 کایاں پہ ہنگی مادنیں راہ ء
 گراتگ راد ء وہدے باگواہ ء
 رتگ ماں ہامین ء مراگاہ ء
 ہفتگ ء روج ء نشت ہے جاہ ء
 باکچھیں ہنگ تہت ء ٹلکان انت
 ماں بلوچی ء مٹ ءے مورتان انت
 شیرکنیں ہامین پون ء تاوان انت
 گوشگ ات بش ء کہ من ء فہم انت
 چہ نرک ء کوہ سُلگ وہم انت
 کوہ بلوچ ء گوں سرزہ ء بنداں

گٹ سُلک ایں گوں شیشگیں دزنگاں
 من چمابازیں گوارگاں ژنداں
 حکم ایں پہ سلوات ء بگر بنداں
 وارت شراباں گوں مینتگیں بنگاں
 چہ کہاری ء پاد کنت گرنداں
 شہم گروک شہمالاں پرے بنداں
 پہ دوچاپی ء اتلگ انت کنداں
 ناہ نیلنت ماں جو سری گونگاں
 آپسری مچ ء شہر ء در بنداں
 روزمین تارستان کتگ نمباں
 شمسے گپتگ گوں آتشی چٹاں
 گوں خماران ء روکیں دُور گنداں
 تتر کمر شاہ گوں بامی استاراں
 پہ کریم داد ء گال ء گفتاراں
 پہ دلی پیم ء ہوشی خوشماراں
 ظاہر ء امروزی نشان چاراں

محکمیں ایمان کہ داشتگ دینداراں
 گوں رسول ء او ہرچہار یاراں
 بخت نہ بوت بد دین ء حرام واراں
 گوناں گوں شیطان ء بدیں کاراں
 یکے آروس گوں چنگی ء تاراں
 یکے مرگ ایں گوں شیول ء زاراں
 زببتاں عرشی رحمتیں باراں
 ملک جتاں نربش ء مزن نامیں
 جُخت ء زوری بُرتگ انت ہامیں
 سبز بنت تل ء ملک دل ء رامیں
 گفتار کریم داد ء گوشتگ انت عامیں
 عاقل ء دانا ء سخن دامیں
 مولداد ملاہ ات جواب وانیں
 دپتر ء سینگار ایت دل ء رامیں
 چو ٹل ء حرفانی بکش سیاہیں
 مہر ء دستخط ء مان کن پکائیں

دُور بکلیت تئی دپتر مینائیں
 گار مہ بیت گل ء آلم ء نامیں
 پہ قلم نکشاں رد نہ بے کاتب
 شاعر کریم دادیں شریٹ ء طالب
 دپتراں خان محمد بہ بیت ظاہر
 ایش چد ء آ دیم ء نروت شاعر
 کٹ اتگ بش ء جنگ ء دزبازی
 شاعر پہ شاباش ء نہ بیت رازی
 دادیناں دنت کجام غازی
 سواری اولاک ء بلہڈی تازی
 چچ ء پوشاک ء زحم ء شیرازی
 گل بہ گپت شاعر پہ گل ء نازی
 دین نمازین نیکہ دست بازی

ڈکالء شعر

من دل ء اشمارتاں حیاں دیریں
 گوستگ انت دور ء مُرتگ انت پیریں
 ورنہ نوک ریش ء دُختر نوک سیریں
 زندگ انت اندوہ ء گم انت تیریں
 راج ء اُمیت ء دین ء جلوہ انت
 ہست خدائے کہ نامے اللہ انت
 نور پاک ء قدرت ء شاہ انت
 ماں کتابانی سورتاں گواہ انت
 بند ء گت آزمان گلزمین سیاہ انت
 حشکی ء چار کُنڈاں سُند ء ڈاہ انت
 گلزمین ہرجاہ پاک ء سلاہ انت
 آدمی ذات سُجدہ ء جاہ انت
 گزویوگ ء باز گشت ء توبہ توبہ ایں
 نفس ء آہیراں شیطان ہمراہیں
 زر ء زائینت سیت ء سودائیں

قیامت ء روج ء کئے شئے گواہیں
 محمدؐ ء دیوان ء آ مراگاہیں
 نے پُچھیں ڈکال ء حال ء گت بیتگ
 ماہ ء روچانی ساعت وش بیتگ
 مرغ ء آمین ء دعا ء نیک بیتگ
 نوش مہ ٹک ء چہ کلوا رفتگ
 فرزند چہ پس ء قدروا کپتگ
 آپ ء حاک ء ماں قالب ء ریتگ
 مادر ء موجوداں کرار کپتگ
 چہلم ء دہ بیست ء حساب بیتگ
 اش خدا ء بنداں ہلاس بیتگ
 شکر ء چہ شاہیں قادر ء گپتگ
 واب ء ماں شاگیں گوازگاں بیتگ
 پہ سر ء ہفت سال ء کسان بیتگ
 چارہ سال ء گوں گوازیاں گوشتگ
 ہژدہ سال وتی مردی ء سر ء نشتگ

عُمری پہ پیر ءِ عاجزی گوستگ
 نے چُشیں ڈکال ءِ بیان بیتگ
 غم خیال ءِ ماں باطن ءِ کپتگ
 کُنج کبرانی ڈیلوں آ شپتگ
 دپتر ءِ نوکیں ماں دل ءِ رُستگ
 عالماں سی جُرمی قرآن ونگ
 پہ کتابانی رند پد ءِ گوشتگ
 شادہیں امروز پہ گلے گوستگ
 آخری دورانی نشان ہست ات
 داں دو کیاس ءِ پوشاک نیم دست ءِ
 بزات پرے بزات ءِ کینگ ءِ کست ءِ
 ناں خداوند ءِ ممت ءِ ہست ءِ
 چاکہ مئے پیغمبر وفات بیتگ
 سرور ءِ عالم نور ءِ پاک بیتگ
 محمدی دین ءِ توبہ گار بیتگ
 بندو پہ شیطان ءِ سوار بیتگ

گلہ ءے زرتگ موسمی ہووران
 پہ حسد بیران ء کناں دهران
 بے پتیں نام ءے بستگ پہ شعران
 سرجمیں آلم گرتگ ءے ہیران
 زال وتی جودان ء گرانٹ گیراز
 کورسراں پنج سال ء نہ کنت شیراز
 پہ شہی شام ء کپتگ انت میراث
 مورتاں بے چینک ء گکڑ ء کیراس
 کل ساہدار ماں آپسراں پیٹار
 بندہ پہ واری میتگاں بیمار
 پہ شپ ء شام ء کش اتگ بیگار
 حشکی ء پٹاں کپتگ انت شیرخوار
 شاعر تو گالان ء مدے پرواز
 پہ غلط بنداں دروگ بنت اوساپ
 چنگی ء کنڈاں ءے برانت تکرار
 نشتگ انت میر ء حاکم ء سردار

بادشاہ حکمی ء گہمیں شہزات
 عاقل ء دیواناں کن انت خوشمار
 راست انت کریم داد ء شاعری گُفتار
 پہ رد ء بندی گوشتگ انت کتّار
 اے احمقیں ڈکال ء کتگ کردار
 کلی کابد گون مہتراں ناہار
 تار رِکابی ء رُبتاں بورسوار
 چند ء ماں دریا ء شتاں اوگار
 پہ روج ء نیم روج ء دیستگ ء استار
 او بادشاہ کنڈولی گداں زوت بیار
 درتگ انت پشک ء سے تلمیں شلوار
 برہنگ انت جان ء ظاہر انت تکرار

پاکیں خدائے قدرت ء

پاکیں خدائے قدرت ء
 سی جز قرآن ء برکت ء
 وابے بشارت غفلت ء
 معنا ء ہست پہ حرمت ء
 دگنیا جہودیں چو دت ء
 تربیت ماں ملکاں بے گت ء
 شرم ء شتگ وت ماں وت ء
 چکّ ء کیورّ انت بے پت ء
 کسے نہ رؤت پہ شریّت ء
 پر بند کتاں گال دپتر ء
 پہم ء حکیمیں شاعر ء
 ایر انت پہ ستک ء ظاہر ء
 چمّ ء چر ء پیداور ء
 دور آخری چپی دو انت
 کل بادشاہ بالید وانت

چانپي قرآن وانندو انت
 بنده چه رهنڊاں رد انت
 دين ء نماز ء بے جد انت
 دؤت ء گرم ساکين هر انت
 رپک ء په سنگان ء کن انت
 روز ء چه ايمان ء دينت
 هُوک ء مزن گوشين حرّ انت
 شيطان ء خاصين نوکر انت
 په دوزخ ء نار ء برّ انت
 تسبیح حساب ء نوه صد انت
 ماں پیغمبر ء دست ء سبجت
 دزست په وظیفه پُرّ بنت
 دزستين حساباں جُست بنت
 ايمان ء مرد که وار کنت
 دائم حراين کار کنت
 پک چُچّ ء گُد ء البار کنت

یک شیشکے روح دار کنت
 ریش ء بروتاں گار کنت
 شیطان ء زوریت یار کنت
 یک دوزہ ء سر بار کنت
 ماں جہنم ء نار نار کنت
 کپی سُچیت نوں سار کنت
 چو پمبو ء تیل ء سُچیت
 آس آبلہیں جان ء پچیت
 راہے نہ گند ایت کہ تچیت
 قاضی قرآن ء واز کنت
 مرد ء کہ ایمان ساز کنت
 داد ء سخاوت باز کنت
 سوالی یتیمیاں راز کنت
 شپ داں سباہی یاد کنت
 گوں پاکیں خدا فریاد کنت
 چمّاں چہ واب ء بُست کنت

فرض ء نمازاں دُرست کنت
 بند ء رگان ء سُست کنت
 اللہ ء نام ء گفت کنت
 سی جُز قرآن ء چست کنت
 پہ سینہ ء اُپُست کنت
 چار ایت حدیث ء نمبراں
 ”طوبیٰ“ ء گندیت گوں براں
 آ حور انت گوں نارنجیں گوراں
 تر انت ماں باغ ء جو سراں
 گوں مسک ء زباد ء عنطراں
 ونگ قرآن پیغمبراں
 محمدؐ گوں پاکیں مُرسلاں
 رفاں بہشت ء گوں گُلاں
 گرت انت کریم داد ء بیان

گؤستگ انت دؤر آماہ ء سالانی

دل منی مجنوبین حیلانی
 گؤستگ انت دؤر آماہ ء سالانی
 دنیا پہ چندانی سرءمانی
 وش اتاں پیشی دؤر بلوچانی
 ہم اتاں حکمی حاکم نامانی
 نندگ ء دیوان ات امیرانی
 دور پدا گرد ات چہر ء لیٹانی
 آتگ انت ترک ء بور خراسانی
 دپترے پیش کت بادشہانی
 نام دراتک تہران ء ریسانی
 خانیں دوست محمد تر ء تاجانی
 گؤستگ ء براہیم خان ستاہانی
 آہنیں پل ء پروشنگ راجانی
 غمزد انت کوٹی بانک سہرانی
 کوہ سُلگ آرامیں ہسارانی

تر انت ماں ہنکین آں بلوچانی
 بستگ انت سر پھجگ مزارانی
 برتگ انت نیت ء تیک ستاہانی
 زحم جناں سر جہل کت جنوزامی
 غیرت ء آپ ء چکّ ات چمانی
 رحم ء گون نیست ء ترک ات ایرانی
 اے خدا وندین خالق ء کاراں
 بادشاہ شاگیں موٹلاں سواراں
 جوش بور انت تیل کہ موٹل ء ناراں
 نے کہ اے اولاک ء علف واراں
 باد ء گوات انت ء تیل ء آچاراں
 بالی پہ بال ء یکٹال رہواراں
 بالی مال آزمان ء گڈومباراں
 ماہ ء روچانی نیمگ ء داراں
 رو زمین ء پہ عینک ء چاراں
 ماں چیرگ ء دریا ء گراب گاراں

ماں شپ ء تارِ یکاں چراگِ داراں
 تارِ پرا سیمانی سرا سواراں
 حالاں چہ دُوریں ہلکہاں کاراں
 اے کریمِ داد ء دپترے حالِ انت
 عام ء بے علم ء عاقلی گالِ انت
 اے بادشاہانی حال ء احوالِ انت
 چاندی ء نگدیں زردگِ بالِ انت

حد امُرزی کھدا بیبگر

شُکراں گپتہ چہ شاپیں ستار ء
 ظاہریں حکمانی نشان دار ء
 تو جہاں جلّے دائم یک پار ء
 سجدہ ء کپتاں رب ء دربار ء
 عرشیں آزمان گوں ماہ ء استاراں
 گورت زمین ء ماں رحمتِ باران
 برکت ء پیشی مُرسل ء یاران
 حیلے زرتگ ، میر ء سرداران
 سٹ ء سودائیں شوئیں سرگاران
 حاجیاں دنیا بہر کتہ داران
 کش اتے دُکان سیاستے کاران
 نے فقیراں پہ لَنکھ ے چاران
 دست ء پہ داد ء بارہ شہاران
 مُلا ء علمے ء رُمباں چو ہاران
 قاضی ء مُلا جاں آ زاران

من نراناں کہ کئے ء گوش داران
 پیسری راہ ء رند پداں چاران
 رب من ء پھریزیت چمے کاران
 دُڑی ء دڑوگاں ء حرام داران
 گزنگاں بلے بزگر ء داران
 نہ دگہ کستی مال ء چمداراں
 من دل ء جزم ء زانت ء ہزاراں
 قیامت ء روج ء گوں انگر ء ناران
 گپ گپ ء روکیں آس ء جباران
 گوش کن ات توصیف ء بیامیناں
 سوج دیاں ورنہاں کسانیناں
 بلّ ات امروز ء گنج ء مالیناں
 ملکوت ء اے دیم تہاریناں
 شوئیں گدار ء سیاہ ڈگاریناں
 توار جن ات مرداں بور سواریناں
 سیر ء ہرگاراں دنیا داریناں
 بزگریں واراں مندہ ہاریناں
 کیلگ ء بستاں ملگزاریناں

تیسہر ء ماننداں ہساریناں
 جنگل ء برّاں دڑچک ء داریناں
 نیلیں دریا آں سیاہ تہاریناں
 کہن ء شہجوی آپاں جاریناں
 چیر چنت امروز ء بہاریناں
 من کناں توصیف ء بیاینیاں
 آتگلیں دور ء سیر تواینیاں
 پیری ء گپتاں بڑگ ء واریناں
 بل تو اے مُلکِ بناں گداریں
 کوچگ ء ایر کپ پڑاہ ء رَنگداریں
 ہُنک ء بَنکَل ء سیاداں سردارین
 نشنگ انت براہندگ مڑادارین
 کوچگ ء میریں واجہ نامدارین
 پنڈوک ء لوٹوک سک اُمیت وارین
 قادر داد میر ء چاوش نامدارین
 حمزہ ء زنگی مورتان نامدارین
 ماں وتی دور ء مُلک ایشاں سارین
 پر وتی پُشت ء نیشت شِگاں بارین

اے زمانگ ء آتگ کپارین
 ہر کس ہے زر ء لالچ ء سوارین
 پیسری باریگ ء مقام گارین
 شے جلب نشنگ سلطان تاجدارین
 سانڈ زمان خانیں آ مڑاہدارین
 میر انام انت ء مہراب سردارین
 نیکہ اے شتر ء شدتے کارین
 ماں سریں عقل ء ہوش بسیارین
 میریں داد اللہ تورواں دڑاہیں
 شرت جتاں میریں دادشاہ خانیں
 شیردلیں سانڈا آنگن شانیں
 کوچگ ء مہمان جل اتاں دڑاہیں
 رُستگ بیبگر (۱) چو سانڈ ء نامداریں
 ماں وتی روچاں دو سے ء چاریں
 مُلک ء جاگہ تئی داشتگ رنگداریں

ہر کسی سارتیں ساہگے ساریں
 روج تئی گمگ بوتگاں چاریں
 بخت ات کپتگ ء تالھ ات گاریں
 تو وتی چار روچی بہار چارینت
 عبرت بگیپت ہر کس پاکیں اللہ ء
 جہہ جنگ سید (۲) ، گوں میریں (۳) دُراہ ء
 ہمسریں مچ ء چو رستاں ہم جاہ ء
 ہر کس ء دیستاں ظاہر ء گواہ ء
 اشکتگ میر ء پشت پداں دُراہ ء
 پے خداوند ء حکم ء جبار ء
 پروشتاں چو شاگ ء شیشم ء دار ء
 آ اُمیدانی جاگہہ بوت گار ء
 ہر کس مئے امروز ء بخت زار ء
 دزرس کس ء نیست گوں جبار ء

میر نظر محمد سانڈے بيمداریں
 ہاترے کوہیں دل تئی گاریں
 ترا بدل نیست کہ پُشیدے گاریں
 انگت ء حاجی چاکر ورنائیں
 مسقط ء برا نشنگ ات پڑاہیں
 شاہی دربار ء دپتراں گواہیں
 غوث بخش ء شاہیک ء نگن شانیں
 شکرے باتیں ء خالق ستاریں
 چورہ ء چٹالاں بے سر ء شاہیں
 شاہ ملک کج ء غیرت ء تاہیں
 پیتگ ء میڑاں سر رہیں دراہیں
 غم مکن تو کہ کار اللہ ایں
 مرگ پہ وشنای ہر کسی راہیں
 نیست ء خدا خیر کہ سوتلگ ء سیاہیں
 اش چھے بچانی غماں دراہیں
 نے سرے ہوشے سار ء برجاہیں
 دنیار گوں سیاہ موریں بُزاں سیاہیں
 رند فقیر محمد انگت برجاہیں

شیریں لشکرخانِ مردے بے راہیں
 کاپر ءِ ڈن انگت زیباہیں
 چورہ ءِ چٹالاں بے سر ءِ شاہیں
 مُرتگ انت سانڈ ءِ آ دیار سیاہیں
 گٹاں پہ گہار زاتکیں رحمت ورنائیں
 تیگ ءِ پہ لانک ءِ زحم جن ءِ خانیں
 سورت ءِ رنگ ءِ ساحر ءِ گواہیں
 کد ءِ بالاد ءِ تیگ زن ءِ شاہیں
 پہراں پہ رحمتِ مُرید باتیں
 تیگ ءِ پہ لانک ءِ بستگ زیباہیں
 لشکر ءِ یکدیگی گُتاں دراہیں
 اے طالب ءِ شعر ءِ دپتر ءِ گواہیں
 انگت من ءِ ہنگی کوچگ ءِ راہیں

پیر بخش ء حاجی آحر داد ء شعر

شکریں چه شاہیں قادر ء باتیں
 چار ات خداوند ء قدرتاں زیاتیں
 آخری دورے کپتنگ ظلما تیں
 توبہ چه روج قیامت ء باتیں
 گوست انت امروز ء روج سے ء چاریں
 ایر انت فردا گوں دوزہ ء ناریں
 آدمی زاتاں گزیوگ ء زاریں
 دُڑ ء دڑوگ بند ء لنڈراں کاریں
 توبہ ء بازگشت ء بہہ نہ کت باریں
 نیست ات تر سے چه دوزہ ء ناریں
 ایمن انت راج نشناں ناڈاہ ء
 مُلک درہیں آزات ء کتاں شاہ ء
 پہ خدائی ء شریعت ء راہ ء
 کور نہ انت ہیج کس دور مکنت چاہ ء
 گندیت وتی پیشی مادنیں راہ ء

پیربخش آحرداد اناگاہ ء
 آ دُچار کپتااں چاردہی ماہ ء
 دوست انت ہنچو کہ گین ء ارواح ء
 ہور انت ماں لوگ ء بندر ء جاہ ء
 روزی ء رزقے داتگ انت شاہ ء
 گوشگ ات پیربخش گوں وتی زال ء
 کس نہ انت معلومدار مئے حال ء
 بحت اوں آتگ گوں ترندیں اقبال ء
 نوں تیاراں چو رُستم ء زال ء
 چا کہ آحرداد آتگ درحال ء
 چُچ ء پوشاک پوشیں بے مال ء
 نرمگ ء لیلم پہ وتی زال ء
 شر تراں من چہ پیسری حال ء
 نوں فراموشاں چہ گور ء شمال ء
 پیربخش یک روچے آتک اناگاہ ء
 من وتی لوگ ء بندر ء جاہ ء

گُت ۽ حیا لے ماں باطن ۽ دراہ ۽
 ہوشے کت زانتے وارت من ۽ سیاہ (۱) ۽
 لالکاں گار کت تو منی راہ ۽
 سستگ منی بور ۽ مس بہار گاہ ۽
 آ گیت ۽ چہ پیشی بنجاہ ۽
 چوں ترا بلاں زندگ ۽ دراہ ۽
 گرگے درکار ۽ کتگ جیل ۽
 لالکاں پرچی اِشت من زرفیل ۽
 تو مہار سستیں اول ہول ۽
 تو سرا داتیں تیل گوں زمزیل ۽
 داشتیں پہ دور ۽ گرگ ۽ زیل ۽
 نے چشیں جنگ ۽ شدت ۽ ہستہ
 پتیں نیمنے تو کہ ماں بستہ
 تی دل ۽ کوہنیں کینگے کستہ
 پیر بخش پہ جنگ ۽ ہپت سر ۽ دستہ

لالکان ء ماں کٹواں بستہ
 لالکان منی تروزاتک ات کساں زاتیں
 نے کہ ترا چی رند ء میار باتیں
 دزر سے نیست کہ بے پت ء بڑاتیں
 بستگ پیربخش گوں لٹاں ظلما تیں
 گل کتگ ملک ء دژمنماں شاتیں
 پیربخش ء لٹاں لکتگ کاری
 لالکان رندی کینگے داری
 زہری چه پُردوتیں دل ء گواہی
 اش وتی شتری ء دپ ء داری
 کئے تئی دلواہ کئے ترا چاری
 عرض ء پہ ہرمانی سرا بیاری
 پیربخش ء بس انت لوگ ء سرداری
 نان دی ء لہڑ بخش ء مڑاہداری
 آ جن ء مرد ء گپ ء اسراری
 سیادی ء دوستی ء وفاداری

پیربخش ء لٹاں دزد کتگ ماری
 گراتگ ہرماں پہ گر ء داری
 بستگے لانک ء بوتگ انت جاڑی
 قہرے ماں پیربخش ء سرا گواری
 رحمت اللہ چو دورسریں کور ء
 آحرداد رُست چو جمبریں ہور ء
 لالکاں گونیں ماں ہے شور ء
 بیزار چہ مرد ء عزت ء گور ء
 پیربخش ء کشیں ما پے دور ء
 شورکن انت سرچوٹیں ڈگارانی
 رحمت اللہ ات ہزم گہارانی
 بہہ پہ بہہ سردار ات سیکورانی
 آ میازنی ء دنگیں نوتانی
 درجان ء لانک ء تیگ ستاہانی
 آتگ آحرداد سانڈیں مٹانی
 ماں تئی بدھیں توپک حکمانی

مسٽر ءِ پيشو کيں هٺنگاني
 محرم ءِ اسرار انت جنگاني
 نه شما کارے گرت انساني
 پير بخش ءِ ديم ءِ برتگ ات جاني
 آ جن ءِ چک ءِ لوگ ءِ ڈکاني
 پير بخش په جنگ ءِ هچ نه گت گاني
 چه سٺے ءِ چار بزات ءِ نهان ساني
 ايوک ءِ زياں باں مني سر ءِ زياڻي
 من وا پير بخشاں چهر ءِ ليٺاني
 دور همک پيم ءِ بيت بلوچاني
 نه ترا اوپاريں مني جاني
 گت حياڻ ٺے په ديمٽر ءِ کار ءِ
 هچ نه اوشتاڻگ په گر ءِ دار ءِ
 انچو شپٽڻگ چو يک زديں مار ءِ
 دؤر کن سڪوران ءِ گنجبيں بازار ءِ
 ماں وتي لوگ ءِ بان ءِ امبار ءِ

بندى لانك ۽ او زورى آسگوار ۽
 کوپگ ۽ حکمانى حراب کار ۽
 نیت ۽ ہست ات شاہ ۽ دربار ۽
 دیم پہ ۽ بَنکَل ۽ شہر ۽ بازار ۽
 گوں بلی حان ۽ مُلک ۽ سردار ۽
 گریٹگ پیر بخش زار پہ زار ۽
 تو بہ بند لانک ۽ بل وتی کار ۽
 رُپتگ منی میتگ چو لڑیں ہار ۽
 پہ پیر بخش ۽ رُمب ۽ گاریں آوار ۽
 کپتگاں من نون دوزہ ۽ نار ۽
 گوشتگ ات سرداریں بلی حان ۽
 کوچگ ۽ شیر بیمیں مزن وان ۽
 غیرتے زرت آ مزن شان ۽
 یک برے بند ات میر وتی جان ۽
 من چتور بیاآں پر شَمے تزان ۽
 من جناں گپ ماں حان ۽ دیوان ۽

شہبیک لشکرِ حاکم ننگن شان ء
 کنت سلاہے کہ تو بہ بند میان ء
 بہہ بہ بہہ میر ء مان ات ماں کان ء
 در نہ ات ہچ ڈول ء کسی جان ء
 پیر محمد رست چو شاہے سلطان ء
 فتنواں سر چوٹیں مہیم حان ء
 ماں سرپ ء دیواناں غلام جان ء
 نرم ء حاموشیں بڑاتیں مہران ء
 عاقل ء دانائیں کریم حان ء
 شیریں حان محمد گون ات من جوان ء
 پشتگی مرد زادگ بہ بیت کان ء
 بستگ اے مرداں گوں یلی حان ء
 سیاد مراد زنی زہرے ماراتاں
 یک کش ء کتوزنی اواراتاں
 تورہ ء تاوان ء تیاراتاں
 من دل ء مر ء سک مزاراتاں

نے وتی مرگ ء مٹہ واراتاں
 پہ رد ء دُ مبار ء کتاراتاں
 بستگ اش لانک پہ غیرت ء کار ء
 رُبتاں انچو کہ لڑیں ہار ء
 پہ کوئے برتگ ماہ ء دہ چار ء
 رند چہ پیم باریں دست کپیت مار ء
 اے شپ ء ذراہیں بوتگ انت راہ ء
 اے دگہ سہب ء آتکاں پہ جاہ ء
 ماں امان اللہ ء میٹر ء جاگاہ ء
 نندگ دیوان ء مراگاہ ء
 دیم پہ دیکی ء نشتگ انت ذراہ ء
 گپ جنگ آروچی امان اللہ
 سرجمیں روچے سہب تاں بیگاہ ء
 بوتگ منے گرم ء ماں رو ء آہ ء
 امر نا حق ء بوتگ دل سیاہ ء
 ماں وتی ملک ء بیہ ء جاگاہ ء

لشکر ء سگر نشنگ ، سبجہ ء
 پہ ادب نشت انت گتتاں ذراہ ء
 شام ء ناہاری سہب ء بیگاہ ء
 دل بلا ہے کہ داتگ اللہ ء
 اچ تئی بالاد ء گیش ء زیادہ ء
 بڑاتاں شما اتک ء درست منی جاہ ء
 اِٹپاک بت بریت راہ ء
 شما چدا نمسان نہ بت دراہ ء
 دور ء نزیک ء نشناں چار دوراں
 گورتش ، بشی جمر ء ہوراں
 لالکاں زہرنت چو قاتلیں جوڑاں
 شما چیا بندات ممت ء شوڑاں
 ہزماں مناں دور داتگ منے کوراں
 چو بہ ات وار ء یات کنت زوراں
 ترکیت وتی دیم ء اشرفی سہراں
 زیاتر وتی گوشانی کُئل ء پوراں

پیربخش ء لوٹاں من وتی مہراں
 ننگ ء فریاد ء کنیں دراہ ء
 لاُلکان ء او رحمت اللہ ء
 سو جیں داتگ چو دوستیں دلواہ ء
 بندے گیپت سیادی ء اناگاہ ء
 دیم ء داتگ پہ جہلگ ء دراہ ء
 درست کتاں آحر داد وتی راہ ء
 داں ادا ننداں زندگ ء ذراہ ء
 شما مہ ترس ات چہ حاکمیں شاہ ء
 ناگہ یک روچے کیت اناگاہ ء
 رندے کاراں پر وتی راہ ء
 پیربخش ء سنداں چاردہی ماہ ء
 مہلوک درمّت چہ مٹتاں ذراہ ء
 کس نہ گیپت حق ء راستگیں راہ ء
 روچ کہ بوٹگ ماں بیل ء بیگاہ ء
 گپ جتگ ورنہ ء کساں زاتاں

کہدا خیر محمد گوں وت ء بزاتاں
 کیت وتی شہر ء ملک ء حداتاں
 لانک ء بستگ چو گنجی شہزاتاں
 سوج دنت نوک شاہیں کساں زاتاں
 دست بندیت گوں عرض ء پریاتاں
 شہما مہ گزرات چو سپہریں پاتاں
 دور مدے وہدی طلیں زاماتاں
 پرچیا دلسیاه کن ات بزاتاں
 انگہ بدے مہرنگیں کساں زاتاں
 بل ات شہما ایرانی حکومتاتاں
 ظالم ء بے رحمیں بلاہاتاں
 شہما ڈیک نہ داتگ چہ قہریں ظلماتاں
 ایر نیاتکاں چہ پیسری گواتاں
 تو چپا گوں مائے جنے جاکاں
 مانہ لپسیں پہ دست رس ء واکاں
 مرحبا سرداریں ملی حان ء

سہب داں بیگاہی نندایت دیوان ء
 عاقل ء دانائیں جبر زان ء
 ہج میارے نہ اشتگ وتی جان ء
 من نہ نشتاں کہ دے من ء نان ء
 نے کہ گراہیت ء کنت وتی شان ء
 بخش ات پیر بخش ء زال ء چچگان ء
 من کناں توصیف ء شمنے شان ء
 گوشگ ات سرداریں غلام جان ء
 دیم ء مانترینت گوں یلی حان ء
 گوں شما آحرداد نہ کنت تزان ء
 شما چیا نندات بٹک ء ہمزان ء
 ہج کسی فریاد گوش نہ داشت خان ء
 بستگے گورئی پرے میان ء
 تیرن ء ایرنت پہ سر ء زان ء
 دیم پہ دیکی ء نشت گوں نوجوان ء
 میبگرے باہر بوتگ من کان ء

انچو کہ اوغانیں جلال خان ء
 من نہ مٹاں پہ ہاترے تزان ء
 سرمئی بستگ گوں کماں میان ء
 رحمت اللہ ء بزائیں نوجوان ء
 کئے انت ہما مردکہ کنت من ء زیان ء
 شما اگاں بیار ات شاہ ء ایران ء
 حال بدے جانداریں مریان ء
 من وت ء زاناں گپ ء دیوان ء
 آجب گپتیں چہ بُن ء حال ء
 بندیت لانک ء زوریت دمبال ء
 اے شپ ء دراہیں گت ماں پادمال ء
 موسم ء بام ء آتلگ درحال ء
 گریگ ء درکار ء کتگ دراہ ء
 دانے اشتگ ماں گنجیں جوہان ء
 ہنچو کہ سکت ء زحم جنیں خان ء
 مان بست زاہ چو سوز ء ارمان ء

میتگ ءے اشتگ نے گوں مہمان ء
 شہا چیا داشتگ میٹر ء دیوان ء
 شپ ہے روج بوت پہ حکم ء فرمان ء
 ما سباہی کہ جہ جت گوں بام ء
 بستگ انت وتی میری وزمہ ماں جان ء
 گوں کرم ملائیں قرآن وان ء
 سارتی ء شورین ء کمیتان ء
 مارا بیزار شئے عزت ء وان ء
 ما نہ ننڈیں پہ شاہ ء دیوان ء
 تنکہ پہ لٹ ژند بکنت جان ء
 ما رویں تمپ ء او گریں دان ء
 ہچ کس ء نیست ات دز رس ء زور ء
 پیر بخش پدا پد ترات چما شور ء
 دیم پہ حکمات ء حکمت ء زور ء
 گوشت امان اللہ کہ برگوں بانور ء
 نیست پلی حان پہ ملک ء ٹاکور ء

نے و تا کنت ماں شدت ء ہور ء
 پیر بخش ء بلّ ات جنت سر ء زور ء
 پیر بخش ء فریاتے کتاں زیاتیں
 دزر سے نیست کہ جندے بے بڑا تیں
 باطن ء پُرس کینگ ء زیاتیں
 زہر ء وتی مہرنگیں جن ء باتیں
 تحقیق منی پشت ء زور حکومتا تیں
 پیر بخش ء فریات نہ کہ گوشداشتیں
 لشکر ہما سرچوٹیں یلاں بیارتیں
 ہُنکیاں مہر ء لنگے داتیں
 گوں ہمایانی گُفت ء پادا تکیں
 بادشاہانی حکم انت زوراکیں
 ہوت علی ء اوں مرحبا باتیں
 دائم ء فوجی افسر ء زیاتیں
 آ قلندرزی قہر ء ظلما تیں
 صوفی ء جانداریں مری بیاتکیں

گوں اول ہول ء لانک ء ڈک داتیں
 زاہلی جنگ بانز ء خطر ناکیں
 پیر کور مہریاں شلے داتیں
 برنہ ء ماتریکاں شروک بوارتیں
 دیم پر ء آحر داد بلاہاتیں
 ماں دل ء بز انز گپت بوتگ بے ہوش ء
 ماں دل ء زہر ات کینگ ء جوش ء
 دیر نہ کت ایران ء شراب نوش ء
 مہریاں زرتگ دژک ء پادموش ء
 سواریں پہ سیاہ گواتیں قلم گوش ء
 آحر داد نشنگ نرم ء خاموش ء
 نے کہ ناڈاہ ات معلوم ات پیش ء
 چمے سک انت پہ ماہ ء دُر گوش ء
 چینگو توار پر دات دوتیں ٹیل موش ء
 صوفی ء بدکاریں بداندیش ء
 بستے ماں زاہ ء گرگ ء جوش ء

انگہ کت میر ء جنگ ء اندیش ء
 چو وت ء گندے گرگ ء جوش ء
 نو تو بل مہرنگیں زبادموش ء
 دست گروتی کوہانی گراٹ پزوش ء
 جنگ کن گوں ایرانی شراب نوش ء
 اے جبر اپسوز ء من ء زیاتیں
 پرتو ء آحرداد کساں زاتیں
 تو کہ مئے فریاد گوش نداشت بزاتیں
 در اول رندی لانک ء ڈک داتیں
 تو کمان زلیں گوں وت کڈاتیں
 گورہی سرکاری گور ء بیارتیں
 بادشاہ پڑے پہ دپ ء داتیں
 دست ء پہ تزندیں ٹیگر ء داشتیں
 کوہے گپتیں او توارے پرداتیں
 تو بگشتیں کہ مرگ ء بانداتیں
 نو چتور جاندار تئی گور ء بیاتکیں

ناگہ ترا وشنای خدا داتیں
 اتلگ ء ہم جاہ ء ملاقاتیں
 جہ جنگ آحرداد مزن گواتیں
 یاترا حق ء پروشنگ ات زیاتیں
 اگاں ترا گپتگ دُعائے ظلماتیں
 بختے کپتیں ء عقلے پراتیں
 دستے ورور گوں تیراں دور داتیں
 چُست ء اِشاپ ء حشک ء پادا تکیں
 دیے گوں جو ریں دژمنان داتیں
 چو بزانتیں کہ نے منی بزاتیں
 مرگ ء باریگ ء کینگے زیاتیں
 دست ء پہ لانک ء ارجل ء بیارتیں
 جنگ ء ہمراہ ، لٹ ء شہماتیں
 تو چو نزانن ایران ء حکومتیں
 اش من چہ جنگ ء فتنہ ء زیاتیں
 آحرداد سانڈیں پُلّ ء سوغات ء

سیاہ بلا ہے کہ آرتگ ات مات ء
 تورہاں گونیں گوں ہمک بزات ء
 گوں ہمک کار ء روج ء باندات ء
 لانک ئے بستگ چو قہریں زلّات ء
 درد اتاں گنتر رندیں برازاتک ء
 دُر جانے ورنائیں کساں زات ء
 پہ رحمت اللہ ء ہمدلیں بزات ء
 بے سریں مچّ ء پروشنگ انت گوات ء
 گپتگ انت ایران ء حکومتات ء
 ظالم ء بے رحمیں بلاہات ء
 ماں دپ ء داتاں مُلک ء وت بزات ء
 گنتر پیربخش گوں گرگ ء جاک ء
 اے جبر مان ات ماں شئے حاک ء
 قسمت ء آرتگ قدرت پاک ء
 نے شگانے پہ روچے باندات ء
 رند ء ہوت ء حاکم ء زات ء

گیش انت چه تاثیر ء تلزمات ء
 ہج کس ء نیست ات دست رس ء وا کے
 آحداد کھرات ء کمانداریں
 کُنڈ پہ کُنڈ کاڑاں گزیوگ ء زاریں
 آحداد بندانت ء گرقفاریں
 اے نصیب ے ء قسمت ء کاریں
 ہج نہ نشنگ ساعتے دیر ء
 چک پدا تزینگ کلات گیر ء
 گپتگ ات بند ء برگنت دور ء
 گوں عجب ء دست ء زلیں ٹک تیر ء
 تو وتی پیربخش زور نوک سور ء
 داتگ خدایا ترا مُرسل ء پیر ء
 قسمت ء بحت ء تزندیں تاثیر ء
 قاصد ء تگران ء شنگ جاری
 حال ء چه ایران ء در ء بیاری
 نیشنگ انت رند ء تانہ سرکاری

بوگک ات آحداد گرفقاری
 نیست منا فوج ء وشرہیں لاری
 بزات! من ادا نندوکاں مزن واری
 پہ عذابی ء گزیوگ ء زاری
 رُمت انت رند ء مہری بسیاری
 بستگ ء لانک ء گرکی سرکاری
 پیرکور پاچوپاں بہ بیت ہاری
 لشکر امان اللہ ای میتگ ء داری
 داں سہب ء نندیت ء گرم ء ساساری
 زرت امان اللہ کہ گزیوگ ء زاری
 کہت شے بزاتانی سرے گاری
 بادشاہ طوفانیں لڑانت ہاری
 نے شمارا گوں توشگ ء سواری
 دوریں ایران پہ بڑگ ء واری
 گوشگ ات سرداریں امان اللہ
 بزات بزور ات منی متاں ذراہ ء

آحردآد هست آت برتگ ات شاه ء
 روچے کیت پہ مئے مادنیں راہ ء
 بند ء بُرتاں پہ منزلاں دڑاہیں
 گوشتگ چہ ہنگی کوچگاں پڑاہیں
 کور افسار ء مورتان مولاہیں
 آ وکیلانی منزل ء جاہیں
 دولتیانی مادنیں راہیں
 نیت ء اشار ء کتگ دراہیں
 محکمیں کوٹ ء ماڑی زیباہیں
 موٹل ء تزو انت ماں پڑے پڑاہیں
 ہرچیکہ مردین ماں ہمود گواہیں
 ہال شت ملک ء میتگاں دڑاہیں
 نوکیں احوال ء کاینٹ پکاہیں
 کہدا خیر محمد عقل ء دانائیں
 جہ جنگ شیر ء سانڈ ء گمراہیں
 لانک ء بستگ پہ کنڈناں دراہیں

باطن ء بزائز گپتگ دلی سیاہیں
 من نہ ننداں چیں ملکاں روسیاہیں
 گہتریں بزات کہ رحمت اللہ ہیں
 بدن گوں دستے بادشاہانیں
 گیشتریں رحمے کنت خداشاہیں
 درکپاں ایران ء من ء راہیں
 بزات مُراد بخش منی سر ء بزاہیں
 حق ء ناحق ء گوں من ہمراہیں
 شہیک ء زرتگ بزات زیباہیں
 پُرامیت انت ء ظاہر ء گواہیں
 چہ حیاہا ء غیرت ء تاہیں
 ناعلاجی ء کہ گوں تو ہمراہیں
 تئی حبر دائم راست ء میناہیں
 اللہ داد میریں سانڈ ء بیمداریں
 تو بہ بند لانک ء کہ من ء کاریں
 مرچی من ء دوست انت تئی حبر چاریں

تئی حبر دربار ء روادارین
 اے بُن ء بیھ ء کہ تئی کاریں
 لانک اش چہ جنگی جاہاں باریں
 بڑات مروچ ہمراہاں سے ء چاریں
 نندگ ء مولشت ء نہ کت باریں
 بُرتگ ء ایرخشان دل ء رامیں
 میزریں کوٹ ء گت ء ناراہیں
 بُرج ء ماڑی ء بادگیر زیباہیں
 اعظم خان وقتی حاکم ء کانیں
 نشنگ ماں دیوانی سرپ ء پڑاہیں
 گران ء سنگینیں حاکم سلطانیں
 دائم ء دلگوش گوں دلیلانیں
 میر نہ جمہیت کہ ڈیل ء مینائیں
 نند ء نیادے گوں دولتیانیں
 کہدا خیر محمد گپ جت پکائیں
 نوکیں احوالے سرگتاں دراہیں

گوشگ ات شاہراتیں کلات گاڑ ء
 میریں اعظم خان راج ء سردار ء
 سر شمنے پیش ء پرمنی کار ء
 گوئیں ہر روج کار ء بیگار ء
 من جناں گپ گوں شاہ ء دربار ء
 وت خدا شرکنتیں شمنے کار ء
 بیا یدا ہوش بت ء کن ات سار ء
 پرچی وتا لڑات آہنیں بار ء
 در اول ہال دے ملک ء سردار ء
 میر امان اللہ حاکم ات تاہیں
 کاگد ء مہر ء خط ء پکائیں
 نامے ماں شاہانی در ء گواہیں
 آ شندیان ء بزگراں راہیں
 آ غریبانی عرض ء جاگاہیں
 میریں اعظم خان انگہ برجاہیں
 کاگد ء مہر ء یک اتاں ذراہیں

مہر ء دستخط ء مان کن پکائیں
 گوشگ ء سرداریں علیحان ء
 تو مہ نند دیر ء بند وتی میان ء
 دوست مدار ناکو زتک وتی جان ء
 کاگد ء مہراں بر گون ء خان ء
 دیم پہ دیم بو گوں شاہ ء سلطان ء
 آخری وهدئے میر علی خان ء
 آکساں زاتیں کودک ورنائیں
 چک ء فرزند ء رستم ء خانیں
 کاگد ء مہر ء زرتاں پکائیں
 سوار بوت نریان ء مست ء گمراہیں
 شہنچنگ بور ء ماں پڑے پڑاہیں
 کوچنگ ء پند ء بڑاتاں دراہیں
 بر خداوند ء قدرت ء زور ء
 میر ہما ہین ء بڑت وتی بور ء
 اودا ماں آشاری جرومات ء

کاگد ء مہر ء داتاں شہزات ء
 میریں سردار ء کاگد ء ہال ء
 ایش چہ کھدائے عرض ء احوال ء
 رحمت اللہ ءے اشتگ درحال ء
 پیربخش مراد بوتگ گوں وت ء زال ء
 بے ملام ء او جیپہ ء مال ء
 شعر ادا کٹ ات تو مہ جن گال ء
 طالب ء گفتار مثل چو وال ء
 من نہاں معلومدار کسی حال ء

طالب آلادين

”شدری طوفان“

شک مہ بت مہلوک خالق ء کاران
 گند خداوند ء کار ء کرداران
 پنج ء شش سال ء گار اتاں باران
 گوشت رواں شہر ء کیلگاں چاران
 مُرتنت نہیلات ، گوں نیگ ء باگاں
 ہالگ ء انگور ء سروپ گونے ناڑاں
 نے ہنار گروہنت حشک انت گوں داران
 پٹکے آپ نیست ماں دل ء داران
 آتگ ڈکال گوں گرانیں بونباران
 چک ایں کپتگ چو آہنیں باران
 چک مئے گریوانت ء جن انت زاران
 مئے پٹر ء مہمان رپتاں ناہاران
 لج بلوچانی شت چمے کاران
 میر بلوچ رپتاں گوں ہر ء باران
 لیڑہ جو نگین ء مرد گوں نوک کاران
 دیم پہ کہناب ء شہر ء بازاران

دِنگیں رِیسان ءِ گوں کانیں وت کاران
 آتگلیں ما کہ وام بدئے مار ءِ
 چک مئے گریوانت ءِ جن انت زار ءِ
 مئے پتر ءِ مہمان رپتاں ناہار ءِ
 شتا سہی بے مئے راز ءِ اسرار ءِ
 چاوش امیر ءِ کہ بوتگ نیجوانیں
 للہ ءِ پنج بوتگ ضرب شانیں
 مُرتگ ات شئے للہ مزن نامیں
 آ سخی ڈاٹار ءِ مزن شانیں
 پنجگ ءِ راستیں ماں ثوابانیں
 نام ءِ ماں پُر نکشیں جو بانیں
 تی بلوچ نیست اتاں مزارکانیں
 پاد اتک بہادر پہ کینگ ءِ کستی
 مئے پت ءِ پیریناں نہ کت سستی
 بیا ات کہ وام ءِ دیان چستی
 شام ءِ ناہاری داگ انت درستی
 گالاں ترینیں پہ دِنگیں وتکاراں
 ترندیں یعقوب گوں چاریں امباراں

ہلّ اِتگ سے بان کی ء چاران
 انگت شَمے چُکانی دم ء داران
 اش در ء رحمان ء امیت واران
 شہری کور شور گت گوں وت ء یاران
 من لہڑاں چہ کمبیل ء سگار بیاران
 کلگ ء شہری چپتگ ماں گاراں
 میر ء نوکبند ء من دم ء داران
 پہ ڈل ء سندان سر ء بیاران
 سر ریچانیں پہ شہر ء بازاران
 لاگ ء کائیگر بوتکاں اش کاران
 بُزگلی شاہی بُرت انت چہ واڑان
 گل ء بازار ء ہیبت ء گلینت
 مہتر ء بانس چہ بُن ء ژلینت
 میرزا ریسانی مہتر ات ملین
 تیگ ء ماں لانک ء کید کتگ بلین
 ما گوں طوفان ء زور وتی بلینت
 ہیبت ء گوانکے واجہ ء داتیں
 پہ ایا پنجاہ نوکر پاد اتکیں

ہوت حیاتان کہ باہوی مردے
 من گون ء طوفان ء وراں دردے
 چُست ء اِشاپ ء چست باں ہردیں
 اش وتی ملاں وارنگ من گردے
 بے میار باتیں ہوت حیاتان ء
 کرزیت ماں دیوان ء بکن شان ء
 ہیبت ء کش ایت چہ تہہ ء بان ء
 سر سلامت ء وش ء شادان ء
 بلے ہچکسی سنتی نہ زرت شرّیں
 پروشتے بادگیر گون تہتگاں زرّین
 شُکر سلامت بوت واجہ مئے دُرّین
 ایرخشان ء حاکم بہادرین
 پارتی راجانی بے بو شرّین
 گون ماجب ء پوشاکاں مزین
 دے برائتان ء ہلکہان ترّین
 چہ واجہ ء لوٹاں دادی درگاہی
 کہ تو سر ء حکم ء نشنگ ء شاہی
 نے سمند ء نے مرکب ء راہی

وش رہیں مہری پہ تو زیباہی
 کارچ ء من ء شیرازی بدے بیریں
 توپک ء ایر کن لاری ٹک تیریں
 دور دماگ صیدوار ء نفس گیریں
 گوشگ انت گفتار طالب ء پیریں
 پہ وتی ٹلیں واجہ ء میریں
 براہیم خان زحم بانز ء کلات گیریں
 گوشگ گفتار طالب ء گواچین
 بی بی گنجاتون شے للہ کسان زاتیں
 بحت ء بُرہانے خالق ء داتیں
 راج ء ماں سیہ بندیں جوآں داتیں
 ایرخشان¹ ء بانک ء مزن زاتیں
 ایش رخشان ء بان ء مباح باتیں
 طوفان ء لہڑے چہ سر ء بیارتیں
 امت ء دراہیں جلّ ات ء داشتیں
 موسلیانی بانک سوغات ایں
 تو شاعر ء ناہے دادنی داتیں

1- ایرخشان ماں ایران ء بلوچستان ء یک شہرے نام انت۔

طوفان سکندر گوشت شپ ۽ تہاراں
 سیاہیں دراں ملانی پدی چاراں
 گل بکن وشدل ۽ مہ جنت زاراں
 پہ گل ۽ شادانی بکنت کاراں
 ہدی کور آتگگ گوں عقل گواتاں
 گوں عقل گوات ۽ گلہ بیزاتاں
 آتگگ کزور کور گوں **موسلی** پاتاں
 آتگگ ۽ دپ کپتاں ہردنیں بزاتاں
 گوڈلی رُنگ ۽ بست ماں سلواتاں
 رُپت ۽ ونیگ باگیں گوں نہیلا تاں
 گئیں کوٹور ماں تیہہریں تاپاں
 پہ بُنیگواز ۽ من دار ۽ گناراں
 کور ۽ ہارون من لشکران بیاراں
 لہڑاں تاں شہر ۽ جو نگلی داراں
 مہناز ۽ زکی مادگان چاراں
 بُرز ۽ پہ مَوْجانی سر ۽ داراں
 پہ رَہ ۽ نیل بند ۽ بہ کتاراں
 نہنگ چداں نر شیری شتگ گڑاں

آتنگ کچ کور گوں بہاڈراں
 ماں سری تڑ ات کچ کور سر بندی
 کر کن اڑے دڑ ۽ بیدلیں ہندی
 راج تئی دراہیں من سکتہ بندی
 درجیان کیت ۽ اش من ۽ پنڈی
 ساعتے دار تو صبر ۽ اُقاراں
 من بسول میش ۽ مادگاں بیاراں
 پہ تئی چمانی تہہ ۽ داراں
 مٹ ۽ ہنگوئیں گوں لڑیں آپاں
 چو تئیں مرد ۽ باز انت ما چانکاں
 سنڈنی بیری بوتنگ چہ لانکاں
 جواب نہنگ ۽ کہ داتگ ایرمانی
 تو منی واجہ ۽ پہ دل ۽ جانی
 من تئی شیر بیماں سراوانی
 ہر وہد من بنداں کایاں کاروانی
 من لوٹاں بزاتاں ۽ وان ۽ مہمانی
 منی شپی شام ۽ در نہ بیت تامی
 ایوک ۽ تھنایا ہنہ سانی

کپتنگ ءِ ہوران ءِ کنے گانی
 نہنگ ءِ کچھ کور داتگ ات چہسی
 کر کن منی دیم ءِ گہنگیں لیرسی
 ہر وہد من کایاں گوں مزن مراں
 گوں سگار کمبیلی بہادراں
 پیلکان ءِ گرامچان ہردویں شہراں
 ہامکان تڑو ایت گوں سر ءِ ہراں
 لہڑ بٹنگوازی بوتگاں ہیراں
 کلگر تاں خانانی گور ءِ کراں
 نون ڈونڈ ءِ بکشاں چہ چیل ءِ آبدراں
 گوشتی در تپاکی ءِ نند پرے جوانی
 بوتتاں جوشانی شیریں گرائی
 کنٹ داری ءِ باز کتگ زبانی
 جود ءِ جاگہ ماں ملا سلیمانی
 ہر کجا مرد کہ زورایت من سڈ ءِ
 باروں دُرانی بستگ ماں بڈ ءِ
 ”شدری“ شیرہانی رُپتگ گوں لڑ ءِ
 زور ءِ سک باز ات قدرت ءِ ڈڈ ءِ

گوستگ چه تمپ ء میزریں شہراں
 ہوت جو آباد بوت منے دہراں
 ناصر آبادی داتگ ات چہراں
 تو بدے احوال رند ء سردار ء
 محمد مراد ء گوں لانک ء جہار ء
 تئی نکیب شونیں سنج انت پہ کار ء
 ماں دوشش ماہ ء گوں لد ء دار ء
 رنداں کسانوی شادہ ء شوکیں
 دازن ء ورنایاں گل ء چوکیں
 پروشتگ انت کہن ء ملک مئے فوکیں
 اے شویمیں ڈکال پہ مئے سر ء توکیں
 گشت نہنگ ء من لوہڑ ء ہاراں
 من گنوکان ء مست ء بے ساراں
 زحم جناں تہرانی شراب واراں
 ہاراں چه دوریں ہلکھاں کاراں
 سر رچانیں ماں پیشنی تلاں
 رپتگنتی بگت چه کہور بلاں
 شہر ء عبدوئی شر بدار گوشاں

دست کشیں گونگاں چہ بن ء پروشاں
 قولیں من ء کوچ ء پتر ء پیچاں
 حاک ء ماں دشت ء کوچگ ء رپچاں
 کوہک ء سرچوٹیں مزن مراں
 سئیل کن ات غازی این بہادران
 نزیک نیا ات کہ حیرات ء سراں
 زرتاں سرگوات ء شرتگ ء چہراں
 یکبرے چنڈیناں وتی پہراں
 چانگور ء کایاں شیزن ء زہراں
 شیزن ء زہراں کایاں گوں سامان
 گبد ء کل تو ء من گراں شماں
 واگ ء پہ گبد ء باغچے میں ترین
 نشتگ انت شے زادگ مزن مرین
 آ سخی ڈاٹار ء مرد بہادران
 عبدی ء احوال ء بدے شتریں
 شیریں جان محمد نند تیاری ء
 رند ء آسکانی ہور اداری ء
 داد بدے ہنچو پیشی باری ء

لیڑھی بارے پہ یک کلداری ء
 میریں رنداں کہ ہرچے ملک دار ات
 چُج بت ء ملانی پد ء چار ات
 کارگر ء سیمکاریں جُگاں بیار ات
 چُجو آں ملشانان بہ سینگار ات
 بُرتی تاں باغیں جیونی تہتاں
 گون آتی بانور گوں سر ء سہتاں
 مُرتگ شاہو گار ء گساریں
 فاضل² گلین ڈمبانی شریداریں
 نے کہ بالاج گوں ما جبر داریں
 برازاتک منی خالق دادیں مڑہداریں
 پیشنی تہتاں بوتگ ات ساڑی
 گالاں چہ پُر جوشیں دل ء کاری
 شر ء چو زَر مرگاں بہ کتاری
 ناگہاں منی شعر ء پسہ ء بیاری

آلا دین شہداد

کمان ۽ توپک تیرانی

جنک	کاڙیں	کھیسوانت
دویں	پستان	گُلو نٿوانت
مثال	۽ ترخ	۽ لمبو انت
عجب	تام	۽ انارانی
جنک	لال	۽ گھارانی
تئی	حکیمیں	گردن ہارانی
گشے	تیگ	۽ سگارانی
مدام	لانک	۽ مزارانی
تناب	سج	۽ سوارانی
کمان	۽ توپک	حکمانی
خوراکے	لوٹیت	لقمانی
جن	انتی	ٹوپچی شرتانی
توار	بیت	گردگ پورانی
زباد	۽	مشتاں گورانی
گروک	۽	شہمے ہورانی

خدائی کاراں عیب مان نی (۱)
 خدایا سازاتگ جوان ء
 کساں زاتیں کلیت میان ء
 گل ء ملگور سر ء زان ء
 گوپیت بیگاں چہ اندان ء
 زبادی زاگ دنت جان ء
 گل ء پونز گوں پلوہان ء
 تپوکیں دیم گوں بروان ء
 جڑک انت پادینک پادان ء
 تپنت زرّ ماں دستان ء
 من آلا دین سخندان ء
 جناں شعر ء کناں مان ء
 نہاں عاشق پہ شیطان ء

اگاں خوبصورتیں جوانی
 اگس صاحب ء شے حانی
 اگاں دریں قرآں وانی
 اگاں تپلے یا نے جوانی
 گوں اسپینتیں (۱) گداں جوانیں
 بروت قبر ء کرودانیں
 خدا گوں قدرتاں مانیت
 اگاں گالاں نہاں وشیں
 من ء گوں نیست قلم نقشیں
 من ء وانداگاں گشتیں
 خدا نیک ء بد ء کشیت
 بدانت ماں دوزخ ء پشیت
 نیکیناں بہشت بختیت

☆☆☆

واجه دادر حیم ء ڈاچی ء شعر

سرحدی دزاں کردگاری کارے کتگ
 ملک ء چارحد ء ڈاچی ء ٹالگو شیں جتگ
 مال ہدبند ء نے وتی چماں دیتگ ات
 ڈیک ء بداتیں یکے چہ دو ء بیتگ ات
 عبدالکریم رندیں زد ء سیاہ ماری رُبتگ
 پہ وتی نام ء پہ وتی زات ء کش اتگ
 رند ء خیال ء چہ باطن ء ہوشانی کتگ
 دُز نہ کپت دُزے ء پدا واتری شتگ
 دنگیں شہدوست پہ وتی مرگ ء ننگرات
 کارچی ماں لانک ء ات مدام شلیں خجرات
 رُمب ء آوارات کنگرانی تاج ء سرات
 دُز ء بحت وارآت گپتگ ات واب ء غفلتیں
 دُزی ڈیک بوارتیں گڑا قصہ ء تعریفے کتیں
 مرگ ء پاداراش برتیں پہ کاڈاں سرکتیں
 میر فقیر محمد کھدائی بچ ات دلجمیں

رُہبریں کاڑے نے کماں میانیں دخترے
 اے سرحدی دُزے دائم پہ مال ء درگمیں
 بستگ ء لانک ء توپک ء گونیں وروریں
 عالی آدیگ بستگیں راجانی سریں
 دُزے تاجینتگ اش منی حدّات ء دریں
 داد رحیم رندے عقل ء گوں چاکر دروریں
 من دل ء زاناں مال منی گوشت ء رستریں
 ملکہ ایران ء مردم بے درد ء بے گم این
 دُزے سوب گونیں بزات منی دوریں زحم جنیں
 میر شکرخان ء وسیدی ء بیک محمد یلیں
 بیچ ء برازاتکاں دراہ ء برجاہ انت ہمدلیں
 حق ء ناحق ء میر یلی فوجانی سریں
 رندیں ایسپ کہ یتگ ء میٹر ء واجہیں
 میر خدا بخش سوہو ء سرہال ء سریں
 رند قیشی ء ماں جہان ء پیداوریں
 ماں دل ء زانیں ماوتی دینان کنیں

ما وتی مال ء اش چما دُزان زین
 یا سیمراں ملک ء ما دگہ ڈاچی ء بریں
 کہدا فاضل گوں ہمک رُمب ء حاضرین
 دوست ء شاداں دژمنان شاداں ء گلین
 دژمنان وہمیں چو دل ء زانیں مئے غمیں
 ڈاچی اش ترینتگ ششین شیراں زحم جنیں
 آتکاں وتی ملک ء واتری شاداں ء گلین
 چودا چہر دات سردار خان محمد مردوریں
 زحم ککرانی پُشپد ء شیر اُباداگیں
 اش چد ء آدم مرد ء پہ سانڈی ء گریں
 وہموں نیاتلگ کہ سیاد منی گونیں میرپریں
 شیریں شہداد ء پُتگ ء داد محمد یلیں
 پنجویں شرتانی کمان دست ء ہیر بریں
 گونڈ بگر آلادین وتی شعر ء بندوریں
 شعر تی شنگیں ماں ہمک کُنڈاں حاضرین

دادشاہ کمال ۽ نام ۽

من بیان نوکیں پہ وتی گوشاں اِشمتنگ
 دادشاہ خان ۽ قصہ ۽ توسپ اش کتگ
 دادشاہ شیریں پہ حسد مات ۽ آرتگ ات
 چو کہ بالاج ۽ دژمنے یک دیے کُتاں
 نیگ ۽ گٹ ۽ تہتگ ۽ ماڑی ۽ کتاں
 حکم شاہانی چہ مئے زور ۽ زیادہ انت
 موٹلے گردانت بالی ۽ آزمان ۽ گوزانت
 بیرک ۽ بٹی چو گروک ۽ شہم ورانت
 شہماں استاری ماں شپ ۽ لُنجانے گوزانت
 جاہ پہ جاہ نامداریں بلوچ شاہاں کُشتگ انت
 کُشتگ انت شاہاں انچو کہ مچاں بے برانت
 غمز دیں بزاتے نشتگ ۽ افسوز ورانت
 کوچگ سوار تاپچیں گوں پٹ ۽ پیناریں شمان
 رُجبریں دختر بندانت گوں سہت ۽ زیوران
 بی بی ناز بی بی کربلائی جنگے کتگ
 بوتگ انت سہت ۽ آ سلاح جگی بستگ انت

پہ گچیں سوار ء نینگ ء نر بوری جت انت
 دادشاہ خان ء گوں وتی بیل ء ہمبلاں
 آنریں شیر ء پہ کمان ء پر داتگ انت
 چانگو شہزاتاں گوں تہار ماہیں لشکراں
 دم پہ دم بد رتک انت چو ہمبوںیں دژداں
 گلزمین گشت ء پہ دگہ رنگ ء بوت جہاں
 آنگو آسکانی گرانت گوں بر ء شندواں
 پہ وتی مرگ ء باز کتگ ایمان میر پراں
 مہری گوں پلاں ایر کتاں جل گوں گالیاں
 کارگریں گوکے بوتکاں چہ سیمکاریں جگاں
 مال نہ زرتاں اے تڑکی بے رحمیں لشکراں
 بادشاہانی حکم نہ بنت اے پیم ء شگاں
 گوشتگ انت گفتار آلا دین شہداد راست زبان
 عاقلے زان انت پہ ہمک معنا ظاہران

آدم طالب

بے بُنیں مردم دائم بے نام انت

ب الف نون لام امکام انت
 وردش ء نشکالیں زبان ہام انت
 بے بُنیں مردم دائم بے نام انت
 انجن ء مان نیست ء برک جام انت
 چار ملک اللہ ء روحیں ہمگام انت
 کوثر ء حوض ء شربت ء تام انت
 طاقت ء ترند ء لشکر ء باز انت
 حضرت ء آدم کدّے بیار انت
 چہ رب ء فرمان ء روے سمبال انت
 حرف قرآنی دیم ء آیان انت
 جبرئیل ء گون انت فرش ء تالان انت
 عالم ء علمائے پہ تجربہ وان انت
 پیش امام ء کہ پہ دل ء زان انت
 حافظ ء پہ گُٹ ء لہجہ ء توان انت
 قاری ء پہ جوانیں ترز الہان انت
 پیغمبر ہے کاراں وت گلی چاڑ انت
 پہ وتی ایمان ء چون دیندار انت

نے پریشان انت ء حیاں دار انت
 گدیں انسان سل ء سل کار انت
 بے نصیب انت ء شو میں بدکار انت
 پہ قدرت ء فرمان ء الا کار انت
 نامہ ء گون نیست نار ء گتار انت
 بے وسیں بندہ نشنگ ء چار انت
 اللہ ء گنجیں رحمتاں گار انت
 کاڑ خمار چمیں پہ مولماں مار انت
 پہ گل ء پلانی بو ء آتار انت
 انتر ء سینٹاں وش بوہی مال انت
 محمدی دیدار ء لقا دار انت
 جت ء باگیں ہر سے سیں دار انت
 اللہ ء راہ ء سنت ء یار انت
 اے گرابی ء پہ میکراں بیار انت
 کنید بوج انت ء دیم سینگار انت
 بارگیں انگشتاں ترند تناب دار انت
 ریشم ء تنداں چار شہار دار انت
 شہمیں پیشانی گوہر ء دار انت
 آبرو ء شکل ء مشتگیں تار انت

ہیر کلپڑ پہ سینواں سوار انت
 انڈیا کاریں انتر ء کتار انت
 بستگیاں سہرے شتر ء ڈولدار انت
 زرگری کاراں تیزاب رنگدار انت
 کانچی آدینکاں سہاں چار انت
 گزیہہ ء پیشبیک ء ساپ ء تیار انت
 مُشتگیاں گوناپ گیوار رنگدار انت
 چکلو گٹ ء رنگ ء دڑچک مار انت
 نقشیں ٹینگاں نقل گورمار انت
 راہیں روبنداں شگلے آبدار انت
 زرد کٹک رنگ ء پہ گور ء ہار انت
 کند ء بچند ء شوک ء گلزار انت
 دوست ء اسراریں مردم ء راز انت
 ہیرت ء تاک کاریں دوچ ء البار انت
 خانہاں بتکیں بوس ء امبار انت
 تاس انت کرمانی رنگ ء شیشار انت
 اللہ ء رنگ ء کالب و کار انت
 زینت دار انت ء کار ء پلگار انت
 وشدنیں مسکاں لوگے البار انت

پنگ ء گرانزی چو ماہ ء زبیدار انت
 باہو بند انت ء پادینک ہدکار انت
 ہمدیں بند ء سینہ ہمکاپ انت
 گردن ء آسکی برپی نوکاپ انت
 ہمک ڈؤل ء رنگے الکاپ انت
 کتجلیس بُروان چوٹل سیاہ مار انت
 مُندریک پہ دست ء استار کتار انت
 ٹیل گلاب ء کہ پہ سر ء جان انت
 غُسل ء پکا ء حرفے ایمان انت
 رنگ ء ہنچاں چو مثل ء سیمان انت
 چو گتے حوری دژوشم ء جوان انت
 وٹشیں دیوان ء رنگ ء گل زار انت
 پہ وتی مردیناں حبر دار انت
 مرد ء پہ دین ء عزت ء کار انت
 دستاں پہ ڈؤلے سینواں دار انت
 ماں قرآن وان چونیں دیندار انت
 لندن ء دہلی حال ء احوال انت
 حد ء لاہور ء سنت یار انت
 اُردو ء انگریزی علم گپتار انت

اے رگاماں چو جمبر ء گوار انت
 گرون ء فرودگاہ ء نقشہ ء یاد انت
 اے گراب جنگی سُنٹ ء زہر مار انت
 چنگل ء تیز انت فوجی احوال انت
 جوہریں بمب ء ماں تہا کاب انت
 ملت پہ ویشیاں دُن ء داب انت
 فارسی ء علم انت ء نجات کار انت
 ہنگ ء گردان انت ء قلم کار انت
 گرسی ء سیٹ ء راشاں بار انت
 افسر ء حکمی سنگراں سوار انت
 اے سپاہ انت ء سِرواں سرکار انت
 بارگن ء تیر باراں پہ گور ء کار انت
 وقتی کہدا ء میر ء سردار انت
 اے ہمے مرز ء صوبھاں دار انت
 چمے روپوش ء عینک ء چال انت
 بانز شاہین ء بانزل ء بال انت
 شیشنگ ء شہم ء عرش ء ساہیل انت
 شہر نہیلات ء جنتی باگاں
 پتی ء بلپاں ظاہر انت تاگاں

جَبَّ ءِ ناسرپد چوں گرانَت وَاگاں
 پہِ وِتی اگل ءِ ہوشیں سردار انت
 فاضلی ڈؤل ءِ پہِ زباں ہار انت
 قاسمی معنایاں پہِ دل ءِ کار انت
 بہرامِ براہیمِ نظامِ جوان ات
 پشتِ ماں پشتِ ملّائیں قرآن وان ات
 شاعری شعراں دپتر ءِ زان انت
 پہلواں زنگی پنجواں شان انت
 ہوت کمالان ءِ چیٹ ءِ الہان انت
 اے رسول بخش ءِ زیرے مان انت
 ماشین پُرگاز ءِ دست ءِ فرمان انت
 اے جبر حق انت نیکہ الزام انت
 دستی سوڈا انت نے زرتگیں وام انت
 مولوی عبداللہ عالم خوشماریں
 سی جزِ قرآنے ونت پناہ کاریں
 آزمانی سی پارہ اجل ناکیں
 شیطان ءِ آہنڈ ءِ چہ بُن ءِ وارینت
 گال ءِ شعر وندی پرش اتاں ہاریں
 شاعراں گون انت پہِ گل ءِ نازیں

شریعت ءِ حق ات راہ ءِ انصافیں
 بیٹن ءِ کوٹ ءِ ماڈی رنگداریں
 مولوی نظام الدین نشت بد حالیں
 تو پت ءِ پُشید داشتگ برجاہیں
 باز ءِ پے تعلیم ءِ سر ءِ وانیت
 نیست من ءِ تعلیم نے سواد داراں
 پے سُنّت ءِ نغلاں کہ گزار کاراں
 من درا اللہ ءِ گناہ گاراں
 شہرت ءِ بنام ءِ شرمساراں
 چہ بے خیالان ءِ سلّیں بدکاراں
 چار شنبہ سردارے من گتے داراں
 مس ہمک ڈولیں گال کتّاراں
 پے نزانت کاری نقطہ خوشماراں
 شاعراں فریاد ءِ گلگ داراں
 چہ لہڈیں طوفان ءِ چّوڈیں ہاراں
 طالبزبّانی دپتراں گاراں
 اے عذاب انت ءِ اندراں گار انت
 مردے پے دیوانی در ءِ چار انت
 آدمّ طالب تئی گوشنگیں گال انت

گڈی تاریخ ءِ پہ عبرت ءِ مار انت
 جی مڑاہان ءِ گال چد ءِ گوئڈ انت
 شاعر ءِ دزگیر خداوند انت
 اے جفا واریں مردم آل کند انت
 دیم پہ دیم انت ءِ وشدلی سند انت
 بزات ہماینت کہ پہ سر ءِ رند انت

